

4.—Dr. K. K. HEGDE (Minister for Health).—

(a) Yes.

(b) Yes.

(c) 1. Conducting Surveys.

2. Establishing Leprosy Subsidiary Centres in areas where leprosy is endemic.

3. Registration of patients and giving domiciliary treatment.

4. Hospitalisation of highly infectious and reaction cases.

5. Follow up of contacts.

6. Grant-in-aid to deserving private institutions engaged in Anti-Leprosy work.

7. Rehabilitation.

8. Health Education.

CONSTRUCTION OF A BUND ACROSS THE FEEDER HALLA OF ARSIKERE TANK.

*Q.—298. Sri A. R. KARISIDDAPPA (Arsikere).—

Will the Government be pleased to state:—

(a) whether they have received representations from the Achkatdars and public regarding the construction of a bund across the feeder halla of Arsikere Tank, by a private party;

(b) whether it is a fact that it was decided to remove that bund and the cost to be met by the private party;

(c) the reasons for not taking any action in the matter so far?

A.—Sri M. N. NAGHNOOR (Deputy Minister for Public Works).—

(a) Yes.

(b) No.

(c) It is considered not necessary to remove the bunds.

BUDGET ESTIMATES FOR 1961-62

General Discussion—Contd.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Sri Mohsin will continue his unfinished speech. He will complete within five minutes.

†Sri F. H. MOHSIN. (Hubli City).—Sir, yesterday, I was offering my remarks on the administration of the Police Department,.....

Sri V. S. PATIL.—Sir, I had sent a representation under Rule 63.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—It has to be included in the agenda. It is not a representation but a notice under Rule 63.

Sri G. E. HOOVER.—The Chief Minister said yesterday that he would say something to-day about declaring Good Friday as a public holiday.

Sri G. VENKATAI GOWDA.—Also about Ram Navami.

Sri B. D. JATTI.—Sir, for the current year, it is not possible to declare Good Friday as public holiday. For the next year, as per instructions of the Government of India, we have to reduce the number of public holidays and partial holidays.

Sri G. E. HOOVER.—It is very unfortunate that the Christians are given only one holiday in Mysore State. Even the Central Government has given two holidays. Why should not the Mysore Government follow suit?

Sri B. D. JATTI.—This year, we cannot change the decision already arrived at. According to the decision of the Government, Monday, 25th December 1961 is one public holiday, and there are two partial holidays for Christians, namely, on 31st March 1961 and 31st December 1961.

Sri F. H. MOHSIN.—Sir, yesterday, I was offering my remarks on the police administration in the State. I might say that police excesses are evident in the State in general and at Hubli, it reached a peak when police firing took place. The police excesses committed on respectable citizens of Hubli city are something unheard of or unprecedented in any democratic set-up. Thereby, every citizen has begun to feel insecure and a sense of fear is lurking in their minds in respect of the police administration in the State. Because the matter is pending in a court, I would not like to go into details about the atrocities perpetrated but suffice it to say that such an incident is unparalleled in the history of any civilized State. Of course, the Chief Minister has taken very prompt measures to keep the officers under suspension. Yet, the atrocities committed by the police cannot be forgotten by the public.

Sri C. J. MUCKANNAPPA (Gubbi).—I rise to a point of order. When we were discussing the motion of no-confidence, Sri B. K. Puttaramaiya was criticising the Police Department, when my friend Sri Mohsin defended by saying that the police administration is good. Can he now contradict his own statement by saying that the police have committed atrocities? Can he contradict himself in the same Session? *(laughter)*.

Sri F. H. MOHSIN.—There is no point of order. Moreover, I have no time.....

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—At least, my friend has not become a Deputy Speaker. That is good.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—No ruling is necessary. There is nothing in the point of order.

Sri F. H. MOHSIN.—Sir, I think Mr. Arumugham wants to say that I am contradicting my own statement made previously. I have never done so. The allegation is that the police did commit atrocities and that the Chief Minister did take prompt action and he kept the concerned policemen under suspension. Even now, I condemn the police atrocities and their behaviour. There is no contradiction at all in that regard.

Then I come to the police firing. I do not think that this matter is *Sub-judice* because judicial enquiry is not ordered in that case and therefore, I think I am free to discuss this matter. Sir, I was a man who was on the spot that day and I am here to say that the police were so much in haste that day and would not listen to any person who would help them in solving the problems. The police were in haste to do something which would upset the emotions of the people and I can definitely say that the police firing was not at all necessary. The poor victims of the police firing were the hotel boys—for the information of the House, I may say they were *Manies* in the hotels and with what imagination could any one say that these people were offensive? They did not have any weapons and they were absolutely unarmed when firing took place in my own presence. I am very sorry to state that it was a very hasty action on the part of the police and there must have been a judicial enquiry into that matter. That would have brought down the feelings of the people. Otherwise, I have to state it here that the public will not be satisfied with anything less than judicial enquiry. Even now, it is not too late and Government should think about revising its decision in this matter.

Sir, I have heard many such instances. Such an instance is reported at Sagar. Police atrocities were again committed on very respectable citizens merchants and that too Mandal Congress President. Such police excesses seem to be on the increase and I think they are in the offing. I only request the Home Minister to cry a halt to such activities of the police and I only appeal that never again such activities should be allowed to repeat in future.

(Sir, I might also say that a period of three years was a period of awe for minorities especially muslims. Communal troubles that happened and communal atrocities that showed its nasty head at Bhagalkot, show how the police have acted. But for the police inactivity at Bhagalkot those incidents would not have taken place. On enquiry, I understand that the police department posted 120 police constables there and the hooligans were about 300 in number. If only they had acted properly, was it difficult for these 120 policemen duly armed to stop effectively 300 hooligans and mischievous elements. They were freely allowed to have their loot and wound the religious sentiments of the muslims were injured. This shows the efficiency of the police. In referring to these incidents, my idea is to request the Government should take necessary action to see that such incidents would not repeat in future and that

the minorities should be allowed to have a sense of safety and protection.

(Dr. B. K. NAGOOR rose)

Sir, I am not yielding. There have been communal tendencies and there are people who are working at it. Specially some Jan Sangh leaders always indulge in inciting communal elements. They always take interest in fanning communal hatred and seek to nurture the communal enmities. It is therefore high time that the Government take steps against the Jan Sangh party leaders who are out to create communal horrors in the State.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—What about Bhatkal firing?

Sri F. H. MOHSIN.—For want of time, I am not referring to it just now.

Then I have to say a few words in respect of the policy of prohibition. I am pained to see that some of the Members have even suggested the scrapping of the prohibition policy. I am one of those who advocate the policy of prohibition. If I understand correctly, many of the Hon'ble Members on the opposite suggested scrapping of prohibition out of a sense of frustration that the policy was not properly enforced. They are impatient because it is not enforced properly. I agree with them. The enforcement is not proper. But I should tell them, that should not be the reason to say that prohibition policy as such should be scrapped. If an attempt to commit suicide which is made a crime under the Indian Penal Code should be scrapped. what happens? Should it be scrapped merely because it does no harm to the other persons. It is just like that. Drinking is considered a sin against society; a sin against his own self and a crime. Sir, we are wedded to a policy of prohibition. Thousands of families have been benefited due to the policy of prohibition. It is only those who have sufficient money to lay by that want the drink habit to continue. I have known hundreds of cases where good house-wives who were then in trouble and suffering under the hands of drunken husbands, they are now happy and they welcome the policy of prohibition. It is the only the policy Department which has failed to enforce the prohibition properly. That is true and I expected alternative suggestions from the Hon'ble Members, but that was not forthcoming. I have personally one solution to put forward in this connection. Sri Sriman Narayan Aggarwala has sent his report on this aspect and he does not so much rely on the policy force at all. I do not propose also that there should be a separate force to enforce prohibition. Because the moment you transfer this responsibility to another body, that body will prove to be as bad and corrupt. I only say that prohibition should be taken as a social revolution. It should be considered that way and our Swamijis and religious heads and priests who are held in reverence should be requested to undertake this service for society. Let us therefore make use of the services of these religious priests and religious heads for this purpose and let it be entrusted to the hands of social

(Sri F. H. MOHSIN)

workers who have unflinching faith in prohibition. Let them go out into the districts and rural areas and preach to the people and try their best to wean the people from drink both by example and precept. Let them preach morals to the people and enforce prohibition more effectively. It is unwise for us to depend upon the police force to bring the policy of prohibition to a fruition. I do not think in any other State either the police force or any other force is enforcing prohibition so zealously as an honest band of self-less workers can do. They should come forward and Government should enlist their services to bring about prohibition policy. I do not think that of the Opposition Members when they said scrap prohibition, they said so in order to perpetuate drink evil. As I said already, they must have said that out of an emotion that prohibition was not being properly enforced. If it is enforced properly, I am quite sure that even they should welcome it.

2-30 P.M.

Sri B. L. NARAYANASWAMY.—On a point of order, Sir. The Hon'ble Member can make any remarks but not cast aspersions against any members here saying that they do not want prohibition because they want drinking.

Sri F. H. MOHSIN.—I did not say so. What I said was that I am sure that the Opposition members want to scrap prohibition not for making available this drink to the masses. They only complain against the enforcement of prohibition. I never said that the opposition members want to scrap prohibition only for drinking.

Sri C. M. ARUMUGHAM.—What about the revenue ?

Sri F. H. MOHSIN.—We cannot scrap prohibition only for the sake of revenue. Scraping prohibition is like giving licence for looting the innocent who are addicted to drink through ignorance. I do not want people to be looted in that way. It is indirect looting. So with all vehemence I say that the prohibition policy must be adhered to. It can be a success and it is a success to a certain extent.

With these observations I commend the budget presented by the Finance Minister who has convinced us about the achievements in the second plan. He has placed before us a very realistic and a very bold budget. Even the tax that he has proposed not such as will affect the poor. I hope that the surcharge on land revenue will be only on the big landholders. At least that is my suggestion. With these remarks I once again thank the Finance Minister for having presented this fine and bold budget to this House.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ (ಕನಕಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ 1961-62 ನೇ ಸಾಲಿನ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಈ ಸಭೆಯ ಒಪ್ಪಿಗೆಗಾಗಿ ಬಂದಿದೆ. ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ 1932 ರಿಂದಲೂ ಪ್ರಜಾಪ್ರತೀನಿಧಿ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇದು ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಈ ದಿವಸ ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವುದಕ್ಕೂ ರೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡುವುದಾದರೆ ಆಗಲ್ಲ ಇಡೀ

ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ 3 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು. ಆಗ ಅದೇ ದೊಡ್ಡದು ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಆ ಮೂರು ಕೋಟಿಗೆ ಮೆಲ್ಪಟ್ಟು ಅಂದರೆ ನಾಲ್ಕುಕಾಲು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖೊತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದರೆ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಖೊತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗಿರುವ ಕಾರಣಗಳೆಲ್ಲ ಒಂದೇನು ಊಹಿಸ ಬಹುದೆಂದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗಲ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೀಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಂಥಾ ಒಂದು ಖೊತಾ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರ ಬರಬೇಕಾಯಿತು ಎಂತ ಊಹಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇದು ಸರಿಯಾದ ಊಹೆಯಲ್ಲ. ನಾವು ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು 1932 ರಿಂದ 1961 ರ ತನಕ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳು ಆಗ ಹೇಗಿತ್ತು ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂಬುದರ ಕಡೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಯಕೊಟ್ಟರೆ 1932 ರಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಈಗ ನಷ್ಟ ತೊಂದರೆ ತಾಪತ್ರಯಗಳೆಲ್ಲ ಎಂಬ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವೂ ನೀವೂ ಇಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. 1932 ರಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಗೆ 8 ಸೇರು ಆಕ್ಕೆ 32 ಸೇರು ರಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ದಿವಸವಾದರೋ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಸೇರು ಆಕ್ಕೆ 2 ಸೇರು ರಾಗಿ ಸಿಗುವುದು ದುರ್ಲಭವಾಗಿದೆ. 1932 ರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಆದಾಯ ಕೇವಲ ಮೂರುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದಾಗ ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ 32 ಸೇರು ರಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆಗಿದ್ದಂಥ ಸಮಾಧಾನ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಸಂಸ್ಥಾನದ ವರಮಾನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವಾಗ ಏತಕ್ಕಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ? ಯಾರಿಗೆ ಒಂದು ಸಮನಾಗಿ ಸಂಪಾದನೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆಯೋ ಅವರಿಗೊಂದು ರೀತಿಯ ತಾಪತ್ರಯ. ಏನು ಇವರಿಗೆ ತಾಪತ್ರಯ ಎಂದರೆ-ಬರತಕ್ಕವರ ಮಾನವನ್ನು ಹೇಗೆ ಮುಟ್ಟಿಡಬೇಕು, ರೆಕ್ಕೆ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಇನ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಶರತಿಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ತಾಪತ್ರಯ ಅವರಿಗಿದ್ದಾರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಬಡವರಿಗೆ ಹಿಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ-ಬಟ್ಟಿಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ತಾಪತ್ರಯ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇ ವೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ಯಾವುದು ಎಂದರೆ-ಶ್ರೀಮಂತರು-ಇನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು-ಬಡವರು ಇನ್ನೂ ಬಡವರಾಗುತ್ತಲೇ ಇರುವ ಸಮಾಜ ಸ್ಥಾಪನೆ ಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳೇ ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಈ ದಿವಸ ಅವರ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಅವರು ತಪ್ಪುಕರವಾಗಿ ಬಡವಾಣಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಡಮೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳು ಯಾರಿಗಿತ್ತೋ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದ ತಾಪತ್ರಯ ಹಾಗೇ ಇದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಜಾಸ್ತಿಮಾಡಿರುವುದರಿಲ್ಲ ಹೊಂದಾಗಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರತಕ್ಕವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಹಳಬರಿಗ್ಯಾರಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಲ್ಲ ವೆಂಬುದಾಗಿ ನಾನಾ ಕಡೆಯಿಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಬರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು (ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಹಾಗಾದರೆ ಖಜಾನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮತ್ತು ಈಗ 3½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲ ಮಾಯವಾಯಿತು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.—ತಾವು ಆ. ಟಿ. ಎ. ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನೆಲ್ಲ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಆ. ಟಿ. ಎ. ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಈಗ ಇಷ್ಟು ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.—ಗೆಜೆಟ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 1,000 ರೂಪಾಯಿಗಳಿದ್ದ ಸಂಬಳವನ್ನು 1,800 ಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಆಗಿರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮುರುಘಪ್ಪ.—ಗೇಜೆಟ್ ಆಫೀಸರುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಿಸಿರುವುದು 10 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಮಾತ್ರ, ಇನ್ನುಳಿದವರಿಗೆ 3 ಕೋಟಿ. ಕಳೆದ 1958 ನೇ ಜುಲೈನಲ್ಲಿ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನು ರೆಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ಆಗ 4 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಯಿತು. ಈಗ 3½ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಆಗಿದೆ. ಈ ಹಣವೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತು ? ಈಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಯಿತು ? ಯಾರಿಗೆ ಆಗಲಿ 11 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇಲ್ಲದೆ 25 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಸಂಬಳ 14 ರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದಾಗ 5 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡಲಾಯಿತು. ಈಗ 8 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಮರೆತು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದರೆ ಏನು ಹೇಳುವುದು ? ಆದರೆ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಇನ್ನೂ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ.—ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ಯಾರಿಗೆ ಈ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ ಎಂತ ಇಷ್ಟು ಮಾನ್ಯ ಹೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಸಾಲ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ರೆಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಲಂಕುಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಅನುಮಾನ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿಗಳಿಂದ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಬರುತ್ತೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೋ ಆ ಬಾಬಿಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳೇನೋ ಈಗ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಅಲ್ಲದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ—ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನೀಗ ಸರ್ಕಾರದವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಇಷ್ಟು ತಾಪತ್ರಯಕ್ಕೆ ಬರಲು ಕಾರಣವೇನೆಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗಾಗಲೇ ವಿವರವಾಗಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜಿ. ಬಿ. ಮುರಾರಾಧ್ಯರವರು ತಿಳಿಸಿರುತ್ತಾರೆ, ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಧಿಕೃತ ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಯುತ್ತ ಬಂದರೆ ಮುಂದೆ ನಾವು ಪೂರಾ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಯಾಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸತಕ್ಕ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳು ಹೀಗಿಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ಒಂದೆರಡು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ನಡೆದ ಸೆಕ್ಷನ್ 5 ನಲ್ಲಿ ಜಾತಿಗಳ ಹೆಸರನ್ನು ನಮೂದಿಸಬಾರದೆಂದಿತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಸೆಕ್ಷನ್ ಸೂಚರಿಕೆಂಡೆಂಟರಿಗೆ ಏತಕ್ಕೆ “ವೀರಶೈವರಿಗೆ ಒಂದು ಬೇರೆ ಕಾಲಂ ತೆರೆದು ಅವರ ಜಾತಿಯನ್ನು ನಮೂದಿಸಬೇಕೆಂದು ದೈರಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟರು ? ಇದು ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಜ್ಯಕಟ್ಟಲು ಸರಿಯಾದ ಧೈಯವೇ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ? ಹಾಗಿದ್ದರೆ ಇದ ರೀತಿ ಬಾಕಿ ಜಾತಿಯವರಿಗೂ ಏಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಲಿಲ್ಲ ? ಹೀಗೆಲ್ಲ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಜ್ಯ—ಸಮತಾವಾದ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ ? ನಾನಾಗಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈ ದಿವಸ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ನೋಡಲಿ ಬಡವರು ಇನ್ನೂ ಬಡವರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ—ಸಾಹುಕಾರರನ್ನು ಸಾಹುಕಾರರಾಗುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಬಳವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಹೊತ್ತು ಅಂತರ ಒಂದಕ್ಕೆ ಮೂವತ್ತರಷ್ಟಿದೆ. ಇದೇ ಸಭೆ 4 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಇದು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿತ್ತು. ಯಾರಿಗಾಗಲಿ 100 ರೂ. ಗಳ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಇರಬಾರದೆಂದು ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿತ್ತು. ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ಸಂಬಳ ಯಾರಿಗೂ ಇರಬಾರದು. ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾದರೆ ಜೀವನ ಮಾಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇದರಿಂದ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜ ರಚನೆಯಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು

ಅಲೋಡನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಬಳಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಷ್ಟು ಹಣ ಖರ್ಚಾದರೂ ಸಹ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಬಳದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ಇದಲ್ಲದೆ ಆದಳತೆಯಲ್ಲಿ ಬಗಿ ಇದೆಯೇ ಇದನ್ನು ಅಲೋಡನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವದೇ ಡಿವಾರ್ಷಮೆಂಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳು ಸರಿಸಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಥವಾ ಅದು ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಅರ್ಜಿಕೊಟ್ಟು ಅರ್ಜಿಯ ಹಿಂದೆ ಯಾರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೋ ಅಂಥವರ ಕಾಗದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಬೇರೆ ಬರಬಹುದು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಗದಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಬಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತ ಆದಳತೆ ನಡೆಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಜೋಡಿಗ್ರಾಮವನ್ನು ಸರಕಾರ ವಶದಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ಸದಸ್ಯರೊಬ್ಬರ ಜೋಡಿಗ್ರಾಮದ ಸಾವಿರಾರು ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಾನೊಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದೆ, ಹೋಗೆಮರ ಹುಣಸೇ ಮರ ಎಷ್ಟಿವೆ ಮತ್ತು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದೆ. ಆದರೆ ಆಲ್ಲ ಕಾಡು ಎಲ್ಲ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದರು. ಈ ಜೋಡಿ ದಾರರು ಎಂದು ಅಪ್ರಿಡೆವಿಟ್ ಮಾಡಿ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ತನಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾನೆ. ಹೋಗೆ ಮತ್ತು ಹುಣಸೇಮರ ಮಾರಿದ್ದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ 200 ರೂ. ಮತ್ತು 150 ರೂ. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇಂತ ಉತ್ತರಗಳ ಅರ್ಥವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಭಾವೀ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ, ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮೀಟಿಯ ಸದಸ್ಯರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ? ತಾವು ಜವಾಬು ಹೇಳಬೇಕು. ಯಾಕೆಂದರೆ ಇದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಜನತೆಗೆ ದ್ರೋಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಬಚಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಕ್ಯಾಸೀ ಜುಡಿಷಿಯಲ್ ಮ್ಯಾಟರ್ ಆಗಿದ್ದರಿಂದ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಕಾರ ಕೈಹಾಕುವದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ತಪ್ಪಿ ಆಗಿರದಿದ್ದರೆ ಆಪೀಲ್ ಹೋಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ.—ಅವರು ಅಪೀಲು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಹಣವೇನೂ ಬರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣ ನೀವು ಯಾಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಜವಾಬು ಕೊಡಬೇಕು. ಒಂದುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಕ್ಕೆ 20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ್ಗೆ ಅಂಥಾದ್ದನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹರಾಜುಮಾಡಿ 200 ರೂಪಾಯಿಗೆ ಹರಾಜು ಆಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಇದು ಯಾರ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ? ಇದೇ ಈ ವಿಷಯ ನಿಮ್ಮ ನಿಗಾಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಈ ವಿಷಯ ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕು, ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಕಡಿಬಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಅದು ಯಾವ ಗ್ರಾಮ, ಅದರ ಹೆಸರೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ.—ಕನಕಪುರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಹನುಮನಹಳ್ಳಿ ಮತ್ತು ರಾಮೋಹಳ್ಳಿ ಎಂಬ ಗ್ರಾಮಗಳು. ಈ ರೀತಿ ಸ್ವಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ತಮಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೆಯದಾಗಿ ಸರಕಾರಿ ಆರ್ಡರುಗಳು ತಪ್ಪಾಗಿವೆಯೆಂದು ಕೆಲವು ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳು ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬಂದಿವೆ. ಕೆಲವು ಸರಕಾರಿ ಆರ್ಡರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೈಕೋರ್ಟು ನಿರ್ಣಯ ಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ವ್ಯವಸಾಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿಯ ಇನ್‌ಸ್ಟೆಕ್ಷರ್ ಸಿ. ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಎಂಬುವವನನ್ನು 1946 ರಲ್ಲಿ ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿದರು ಅವರು 1953 ರಿಟೈರ್ ಆಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಹೈಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಮಾನ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಅಪಾದನೆ ಗಳಿಂದ ಡಿಸ್ಮಾಸ್ ಆಯಿತು. ಡಿಸ್ಮಿಸ್ ಮಾಡಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಯಿತು. ಅದರಿಂದ 1959 ವರೆಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾರಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು 600 ಅರ್ಜಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗಾಡ)

ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಸರಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. 1953 ರಲ್ಲಿಯೇ ಅವರ ನಾಮ್‌ಫ್ ಕ್ಲೇಮ್ಸ್ ಸೆಟರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿತ್ತು? ಸುಪ್ರೀಮ್ ಕೋರ್ಟ್ ಆರ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ಕ್ಲೇಮ್ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೆ ಇರುವ ಅವಧಿಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ನಾಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಸರಕಾರ ನಿಗಾ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ ಸಬ್‌ಸಿಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಅಲವೆನ್ಸ್ ಸಹ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಅವನ ಗತಿ ಏನು? ಹೀಗೆ ಅನಾದರದಿಂದ ವರ್ತಿಸದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಇನ್ನು ಪೊಲೀಸ್ ಇರಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೋಹನ ಅಪರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನಾಚಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ ಅವರನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವವರೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ಇರಾಖೆಯ ಮೇಲೆ ಹತ್ತೋಟಿ ಇಬ್ಬು ಆಡಳಿತಯಿಲ್ಲ ಬಗ್ಗೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಕೆಲವು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ, ಈಗ ಹೊಸದಾಗಿ ಶ್ರೀ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಇರಾಖೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಪೊಲೀಸ್ ಆಡಳಿತಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸಮಾಚಾರ ಪೇಪರುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಬಂದಿದೆ. ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ ಮಾರಮ್ಮನ ಜಾತ್ರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಾರ್ಟಿ ಇವೆ. ಈ ವರ್ಷ ಜಾತ್ರೆ ಮಾಡುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಮೊದಲು ನಿರ್ಣಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ಕೆಲವು ಆದಿಕರ್ನಾಟಕ ಜನರನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹಬ್ಬ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೆರಡುಗಂಟೆಗೆ ಹೋಗಿ ಲೈಸೆನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು.

ಇನ್ನು ಮುಂದಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಷಯ ಕೋರ್ಟಿನ ಮುಂದೆ ಇರಬಹುದು, ಬಹುಶಃ Investigate ಮಾಡುತ್ತಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಉರಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲರೂ ಕರೆತು ಉಗಾದಿ ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ಮಾರಿಹಬ್ಬ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾಗ ಪೊಲೀಸಿನವರು ಆದಿಕರ್ನಾಟಕರಿಂದ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಬ್ಬವನ್ನು ಆಚರಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರು. ಆದಿಕರ್ನಾಟಕರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನೇಕರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮನೆಯಿಂದಲೂ ಹಣ ವಸೂಲಾಗ್ತದುವಾಗ ಆದಿಕರ್ನಾಟಕರಿಂದ ಹಣ ವಸೂಲಾಗ್ತದ್ದು ತಲೂ ಇಲ್ಲ, ಅವರು ಕೊಡುತ್ತಲೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದರಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿರಾತ್ರಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಡೆಪ್ಯೂಟಿ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು ಏಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು, ಗಲಭೆ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹತ್ತು ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ರಿಸರ್ವ್ ಪೊಲೀಸ್ ಏಕೆ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು? ಈ ತರಹ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿದರೆ ಪೊಲೀಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿನಲ್ಲೇ ಹೊಡೆದಾಟವಾಯಿತು. ಒಬ್ಬ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ವರ್ಕಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಯ ಸದಸ್ಯರು ಯಾರನ್ನೋ ಹೊಡೆದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ಇತ್ತು. ಆ ದಿನ ಪೊಲೀಸ್ ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರು ಕಾರಣಾಂತರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕರಿಯಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ನಾನೂ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲು ಸೂಪರಿಂಟೆಂಡೆಂಟರೂ ಮತ್ತು ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರೂ ಹೊಡೆದವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡಿದರು. ನಾನಾಗಿದ್ದರೆ ಅವರು ಪ್ರದೇಶ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೋ ಆಗಲಿ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದನಂತರ ನನ್ನನ್ನು, ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕರಿಯಪ್ಪನವರನ್ನು ಮತ್ತು ಹೊಡೆದವರನ್ನು ಕರೆಸಿಕೊಂಡು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಿ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳು.

ಶ್ರೀನೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಅವರ ಮಾತನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಕರಿಯಪ್ಪನವರದು ಒಂದು ವಾರ್ತೆ, ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಕೆ. ಜಿ. ತಮ್ಮೇಗೌಡರದು ಒಂದು ವಾರ್ತೆ ಎಂದು ಎರಡು ವಾರ್ತೆಗಳಲ್ಲಯೂ 20-20 ಜನರ ಮೇಲೆ 107ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೇಸು ಹಾಕಿದರು. ಒಂದೆರಡು ಸಲ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋದರು. ಕೇಸ್ ವಜಾ ಆಯಿತು ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ರಾಜಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸಿನವರೇ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೋ ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ, ದಕ್ಷತೆಯಿದೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ತಾನೇ ನಂಬುವುದು? ಜನಗಳಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಪೊಲೀಸಿನವರು ಸ್ಟೇಷ್ನಾಚಾರಿಗಳಾಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಹೇಗೆ? ಎಕ್ಸಿಸ್ಟ್ ಇರಾಪೆ ಮತ್ತು ಪೊಲೀಸ್ ಇರಾ ಒಂದಾಗುತ್ತಿದೆ. ಎಲ್ಲಗಾದರೂ ವರ್ಗ ಮಾಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಮೂಲು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಪದ್ಧತಿ ಎಕ್ಸಿಸ್ಟ್ ಇರಾಪೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇರಾಪೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅದೇ ರೀತಿ ಪದ್ಧತಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಪೊಲೀಸ್ ಇರಾಪೆಯಲ್ಲಿ ಕಳಗಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಂದ ಮೇಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ಸೇರುವಂತಾಗಿದೆ. ಹೊಸದಾಗಿ ಗೃಹಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರುವ ಶ್ರೀಮಾಣ್ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪನವರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಇಂಥದನ್ನೆಲ್ಲ ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯ. ಒಬ್ಬ ನೂಪರಿ-ಚಂಡೇಟರೆನಾದರೂ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ, D.I.G. ಯವರನ್ನು ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಲು ಕಳಿಸಿದರೆ ಅವರು D.S.P.ಗೆ ಸರ್ಪೋರ್ಚ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತಾವು ಕಂಡು ಕಿಡಿಯಬೇಕು.

ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಪೈಕಿ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮತ್ತು Silk filatures ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದೆ. ಫಿಲೇಚರ್ ಕಾರ್ಖಾನೆಯ ವಿಷಯ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದೇ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ಚರ್ಚೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇದ್ದ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಬಾಕೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರು. ಅವರು ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆ. ಅವರು Seedlings Act ತಂದು ಏನಾದರೂ ಮಾಡೋಣವೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಆದರೆ Filature ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. Filature ಸೆಕ್ಷನ್‌ನಲ್ಲಿರುವ advisers ಸರಿಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಮೊಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಕೊಂಡಿರುವವನನ್ನು ರೇಷ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನೇಮಿಸುವುದೂ, ರೇಷ್ಮೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡೆಯಲು ಒಪ್ಪದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ತರಬೇತಿ ಹೊಂದಿ ಬಂದನಂತರ ಆತನನ್ನು ಮೊಟ್ಟೆ ತಯಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸುವುದೂ ಮೊಟ್ಟೆಗಳ Cross breeding ನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವನನ್ನು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ ಹಾಕುವುದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು 15 ಲಕ್ಷ ಜನರ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿರುವ ಈ ಕೈಗಾರಿಕೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು ಅಗತ್ಯ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಮೆಮೊರಾಂಡಂ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ, ಮೈಸೂರು ಮತ್ತು ಕನಕಪುರಗಳಲ್ಲಿರುವ ಫಿಲೇಚರ್‌ಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಚನ್ನಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿರುವ Waste Silk Factory ಯನ್ನು ರಕ್ಷಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ Government Silk Weaving Factory ಇದೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಒಬ್ಬರ ಚಾರ್ಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಸಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ಉದ್ಯಮದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ)

ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೇಮಕ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೂ 700-800-1000 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ ಜನರರ್ ಮೇನೇಜರನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿ ನಿಬ್ಬಂದಿ ಬರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಗೆ 200 ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳದ ಮೇನೇಜರ್ ಸಾಕು. 700-800 ಕೊಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. Cost of production ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಪೌಂಡಿಗೆ 44-45 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಬೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬರ್ಚಾಗುವುದಿಲ್ಲ. 40-41 ರೂಪಾಯಿ ಬೆರೆ ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟಿ ಮಾಡಿ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ದರವನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕನಕಪುರ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ದಾಸ್ತಾನು ಇದ್ದ 30 ಸಾವಿರ ಪೌಂಡ್ ರೇಷ್ಮೆಯನ್ನು ಪೌಂಡ್ ಒಂದಕ್ಕೆ 36½ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ತಯಾರು ಮಾಡಲು ಒಂದು ಪೌಂಡಿಗೆ 44 ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಬಿದ್ದಿರುವಾಗ ಏಳೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಒಂದು ಪೌಂಡಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. 30 ಸಾವಿರ ಪೌಂಡಿಗೆ ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ 25 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಜವಾಬ್ದಾರರು? ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ನಡೆಸಬೇಕು? ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ re-organise ಮಾಡಿ ನಷ್ಟವಾಗದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈಗ ಕೆಲಸಗಾರರಿಗೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಸುಖವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಷ್ಟು ದಿವಸ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು.

MR. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise and meet after half an hour.

The House adjourned for recess at Three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair.]

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ.—ಕನಕಪುರ ಫಿಲೇಚರಸ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತ 2,20,000 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್‌ನೋ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವುದು ನಿಜ. ಆದರೆ ಕ್ವಾಲಿಟಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ಶೇಕಡ 85ರಷ್ಟು ಯುನಿಫಾರಮಿಟಿ ಇದ್ದದ್ದು ಶೇಕಡಾ 60ರಷ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯಿತು. ಅಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲಿ ಇನ್‌ಸೆಂಟೀವ್ ಬೋನಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದುದರಿಂದ ಲೇಬರರುಗಳೂ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ಮಾಡಿ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಜಾಸ್ತಿ ಏನೋ ಆಯಿತು ಮತ್ತು ನಷ್ಟ ಕೂಡ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರಕಾರ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲವಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಬೇಕು. ಇದು ಬಹು ಮುಖ್ಯ. ರೇಷ್ಮೆ ಕಡ್ಡಿ, ಭೂಮಿ, ಮೊಟ್ಟೆ, ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ Mysore Group of Filatures, ಎಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಐದು ಕೇಂದ್ರಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಕೊಳ್ಳೆಗಾಲ ಮತ್ತು ಕನಕಪುರ ಇವು ಸೇರಿ ಒಂದು. ತಾವು

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಬೆಸಿನ್ನುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. Modernised Basins ಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಈಗ ಕನಕಪುರದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಕ್ಕಾಗಿ ಜಪಾನಿನಿಂದ 200 ಬೆಸಿನ್ನುಗಳನ್ನು ತರಿಸಿದ್ದುದರಲ್ಲಿ 92 ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಇನ್ನುಳಿದ 108 ಬೆಸಿನ್ನುಗಳು ಹಾಗೇ ಇವೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಇವನ್ನೂ ಎರೆಕ್ಟರ್ಸ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಇವೂ ಬೇಗ ಮಾಡುತ್ತೇನು ಅಗಿ ಬರುತ್ತವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಿಂಗೇಗೌಡ.—90 ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರ ಕ್ಯಾಟಾಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಲು ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಫೀಲ್ಡರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ successful ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಕಡೆಗೇ ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಇಟ್ಟು, ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಗೇ ಒಬ್ಬ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಕೂನುಗಳು ಇನ್ನಿತರ ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಬಗೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯ. ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗೂಡಿಗೆ 900 ಗಜ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲಿ 200 ಗಜ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನಾವು ಈ ರೇಷ್ಮೆಯ ಕ್ಯಾಟಾಯನ್ನು improve ಮಾಡದ ಹೊರತು ರೇಷ್ಮೆ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ರೇಷ್ಮೆ ಗೂಡು ಉತ್ತಮ ವಾದರೆ ಮತ್ತು ಹೆಚ್ಚಿನ ರೇಷ್ಮೆ ಬಂದರೆ Cost of production ಎಲ್ಲ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವ ಕ್ಯಾಟಾಯಿಗಿಂತ ಇದು ಇನ್ನೂ ಉತ್ತಮ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಬೇಕು. ಈ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಒಬ್ಬರು ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಇಟ್ಟು ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ನು ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ, ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯ ಕಡೆಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಡೆಗೆ ಸರಕಾರದವರು ಏಕೋ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಇದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಇವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರಿಲಿಮಿನರಿ ಸ್ಪೆಷಿಲಿಟಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆಯಾ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವವರು, ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇರುವವರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಜಾಯಿಂಟ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನೇ ಚೇರ್ಮನ್‌ನಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು, ಇಲ್ಲಿ ಬರುವ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. Cost of production ನನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಈ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. 15 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಜೀವನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸುಮಾರು 8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮ ಖರ್ಚುಬೆಚ್ಚುಗಳು ಸರಿಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಕಡೆಯದಾಗಿ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಬಡಾವಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ಮಾಡಿದ್ದೇ ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅವರು ದಿನಕ್ಕೆ 14 ಗಂಟೆಗಳ ಕಾಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ, ಆ ಕೆಲಸದ ಹೊರೆಯಿಂದ ನಾವು ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಜನ ಚುನಾಯಿಸಿ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ)

ದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಅನೇಕವಿಧವಾದ ಮೆಚಾರಿಟ ಇದೆ ಎಂದು ನೇರವಾಗಿ ನೀವೇನಾದರೂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ಆದರೆ ಬೇರೆಯವರು ಅಂದರೆ ಹೊರಗಡೆಯವರ ಇಕ್ವಿಟಿಯನ್ನು ಇಂಟರ್‌ಫಿಯರ್‌ನ್‌ಸಿಂಡ ಈ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲವನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಬಾರದು ಹೊರಗಡೆಯವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಧಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈಗ 19 ಜನರನ್ನು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು 19 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಒಂದೊಂದು ಪೋರ್ಟ್ ಪೊಲಿಯೋ ಹಂಚಿ ಏಕೆ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಬಾರದು ? ಪಂಡಿತ್ ಜವಹರಲಾಲ್ ನೆಹರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ 29 ಚಾರ್ಜುಗಳು ಬಂದಿದ್ದಾಗ ಶುದ್ಧವಾದವರನ್ನು ಯಾರನ್ನಾದರೂ ಚುನಾವಣೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳಿರಲಿಲ್ಲವೇ ? ಅಂದಮೇಲೆ ಕೇವಲ 8 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಆಗ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಹಣ ಉಳಿಯುತ್ತಿತ್ತು ಅಲ್ಲವೇ ? ಆದ್ದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೋ ಡಿಪೆಂಡ್ ಅಂಡ್ ರೂಲ್ ಪಾಲಿಸಿ ಇದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಡಿಸ್‌ಯೂನಿಟ್ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಸನ-ಮಂಗಳೂರು ರೈಲ್ವೆ ಮತ್ತು ಬಂದರುಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಇನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅನುಮಾನ ನನಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದಕಾಗಿಯೇ ಕೇಂದ್ರಸರ್ಕಾರದವರು ನಿಮಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

Sri T. MARIAPPA.—They always advise us to be united.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಲಂಗೇಗೌಡ.—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗಬಾರದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗಪ್ಪ ಆಳ್ವಾರವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಳ ಸಾಲದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸರಿ. ಆದರೆ ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷ. ಸಂಬಳ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಕೇವಲ 5 ಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು 5 ಜನ ಉಪಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲಸಗಳೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಕಿತ್ತಾಟಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೇಶದ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ನನಗೇನು ತೋರುತ್ತದೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಅಮೆರಿಕನ್ ಟೈಪ್ ಆಫ್ ಕಾನ್ಸಿಟ್ಯೂಷನ್ ಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇಂಡಿಯಾದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭವಿಷ್ಯ ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನನಗಿನ್ನಿತು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ, ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—You were pleased to observe two days back when the budget was being discussed and none except the Finance Minister was present, that hereafter you will pull up Ministers and make them sit in the House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—No, I cannot force any Minister to be sitting here.

Sri M. RAMAPPA.—Is it the opinion of the Chair that Ministers need not be present in the House ?

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—I could understand if all of them are present in the L. C. Otherwise, is it not proper that the Speaker should direct that the Ministers should be here ?

Sri T. MARIAPPA.—I will take down notes and send it on to my colleagues. They will reply to those points and if they do not, I will give a general reply on behalf of Government.

Sri Y. VEERAPPA.—What are the reasons for the absence of 19 ministers since yesterday, Sir. The House is entitled to know the reason.

Sri U. M. MADAPPA.—It reflects upon the House. Are they not responsible to the House?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Hon'ble Minister is here and he says that some more of his colleagues will be coming just now. Meantime, the debate can go on.

Sri M. C. NARASIMHAN.—If I remember aright, this point is already covered by a decision of the Speaker himself.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—Was there any ruling by the Speaker?

Sri M. C. NARASIMHAN.—Yes. We invited his attention to the ruling of the Lok Sabha Speaker. At that time he made an observation that as far as possible Ministers must be available in this House unless the other House is sitting and they are required to be present in the other House. In this case unless all the Ministers are required to be present in the other House they should have been present here.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—I shall be very happy if they come and attend here.

Sri M. C. NARASIMHAN.—You have ample powers to enforce that. In this matter your desire itself is sufficient. They cannot violate your desire.

Sri T. MARIAPPA.—I have sent word to the Ministers in the Upper House.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The Finance Minister assures us that Ministers would come and attend here.

Sri U. M. MADAPPA.—They want to escape from this House. That is the difficulty.

†ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೊದ್ದಗಿರಿ ಗಾಡ.—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕಳೆದ 2-3 ದಿವಸಗಳಿಂದ 1961-62ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ನಾವು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಬಹಳ ಉಪಯುಕ್ತವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರಂದು ವಿಶೇಷವಾದಂಥ ಆಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರೂ ಕೂಡ 1961-62ನೆಯ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್‌ನ ಮೇಲೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮೂರನೆಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಗತಕ್ಕಂಥ ಈ ಒಂದು ಸ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ, ನಾವು ದೇಶವನ್ನು ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಯ್ಯುವ ದೇಶವನ್ನು ಕಟ್ಟತಕ್ಕಂಥ ನುಸಂಧರ್ಭದಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಅದೃಶ ಪಕ್ಷದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆಸಲ್ಪಡಲಿ, ಅದೃಶಪಕ್ಷ ಎಲ್ಲ ಕೈತಪ್ಪಿದೆ, ಎಲ್ಲ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದೆ, ಎಲ್ಲ ಉದಾಸೀನವಾಗಿದೆಯೆಂಬ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿರುವ ಕೆಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಸಂಧರ್ಭದ್ವಯಾಗಲಿ, ಬಜೆಟ್‌ನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯ ಮೇಲಾಗಲಿ ಒಳಪಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅವು ಬರೀ ಎಲೆಕ್ಷನ್ ಸ್ಪಂದನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿದೆಯೋ ಹೊರತು, ಬಜೆಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ನ್ಯಾಯವಾದಂಥ ಒಂದು ಚರ್ಚೆ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡ್ಲಗಿರಿಗಾಡ)

ಏನು ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ, ಅದನ್ನು ನಡೆಸದೆ, ಅವರು ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ವಿರೋಧಪಕ್ಷ ಸಂಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯದೆ ಹೋದರೆ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷವನ್ನು ತಿದ್ದಲು ಸಹಕಾರಿಯಾಗದಿದ್ದರೆ ದೇಶದ ದಾರ್ಭಾಗ್ಯ ಎಂದು ವಿರೋಧಪಕ್ಷ ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ವಿರೋಧಪಕ್ಷ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯಲ್ಲಾ !

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡ್ಲಗಿರಿ ಗಾಡ.—ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹನ್‌ರವರು ಮೊದಮೊದಲು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರವಾಗಿರುವ ಹಾಗೆ ನಾವೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕು ಎನ್ನುವಹಾಗೆ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು, ಏಕೋ ಇವರೂ, ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕೂಡ, ಯಾರು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸಿ ದೇಶಕ್ಕೆ ದುಡಿದಿದ್ದರೋ, ಅವರೇ ಅವರೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿರತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೇ ವಿರೋಧಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ವಿರೋಧಪಕ್ಷ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪ್ರಾಂತ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೆಂಟ್ರಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆತುರ ಆತುರವಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟವರು ಕೊಂಚ ವರ್ಷವಾದಮೇರೆ ತಮ್ಮ ತಪ್ಪನ್ನು ರಿಯಲ್‌ಸೈಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟರು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯನವರೂ, ಹಿಂದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸೇರಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಬಿಟ್ಟು ಲಡ್ಲರ್ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಲೇಡರ್ ಆಫ್ ದಿ ಆಪೋಸಿಟೀ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ವೇಗಾಗಿ (vague) ವಿರೋಧಪಕ್ಷದವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯ ಮೇಲಾಗಲೀ, ಇತರ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಾಗಲೀ ನಮ್ಮ ಕಿವಿಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದು ಕೆಲವೇ ಪದಗಳು; ಒಂದೇ ಒಂದು ರಾಗ. ಹಿಂದೆ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಗಳಿಸುವಾಗ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಳಗಿಳಿಯಬೇಕು ಎಂದು ನಾವು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರ ಬರಬೇಕು ಎಂದು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವೋ ಅದೇ ಒಂದು ರಾಗವನ್ನು ಎರಡನೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರಿಪೀಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಫೆಬ್ರವರಿ 26ನೆಯ ತಾರೀಖು ತನಕ ಅದೇ ರಾಗವನ್ನು ನಿನ್ನ ಮತ್ತೂ ನಿಮ್ಮ ಸಹೋದರರೇ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡ್ಲಗಿರಿ ಗಾಡ.—ಈ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಕಟ್ಟುವಾಗ ಯಾವಯಾವ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದಾರೆ, ಎದವಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಮುಲ್ಲಾ ರಾಧ್ಯರು ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟು “timid budget” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆ ಪದವನ್ನು ಏಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವರು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ, ಕೆಲವು ಸರ್ತಿ ಟಿಮಿಡ್‌ನಾಗಿ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಲ್ಲಾ ರಾಧ್ಯರು ಟಿಮಿಡ್ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಕರೆದುದು ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ನಾವು ಬಹಳ ಇಂಟಲಿಜೆಂಟ್, ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರು, ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪದವೂ ಸಿಗದೆ ಟಿಮಿಡ್ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು absurd.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—Absurd budget ಎಂದು ಹೇಳೋಣವೇ ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎ. ಮೂಡ್ಲಗಿರಿ ಗಾಡ.—ಟಿಮಿಡ್ ಎಂತ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಭಾಷೆ absurd.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ರಾಮಪ್ಪ.—Political timidity where economic boldness is required ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಚ್. ಮೊಡಲಗಿರಿ ಗಾಡ.—ನೀವು ಹಾಗೆ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ, ನಾನು ಅವರು ಏತಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿದರು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಡಿಫಿನಿಟ್ ಬೆಟ್ ತೋರಿಸಿ, ಎಷ್ಟೇಶ ಹಣವನ್ನು ಸಾಲ ಮಾಡಿ ದೇಶದ ಏಳಿಗೆಯನ್ನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಹಳ ಆಪಾಯಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಸರಿಯಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಕಳೆದ ಆಗಸ್ಟ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ಎತ್ತಿದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಬೇಗ, ಮುಂಚಿತವಾಗಿ ಆ ಸಾಲಕ್ಕೆ ಹಣ ಒದಗಿತು. ಆದ್ದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಉತ್ತರ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಾರಾಧ್ಯರಿಗೆ ಸಾಕಾಗಿದೆ.

4-00 P.M.

ಏತಕ್ಕೇವರೆ ದೇಶ ಹಾಗೆ ಆಪಾಯಕಾರಿ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಇಳಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಮಾತು ಸತ್ಯಕ್ಕೆಬಿಟ್ಟು ದೂರವಾಗಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಈ ಸಭೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವಿಷಯವಾಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕೇವರೆ ಮುಂಚಿನಷ್ಟು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಲ ಎತ್ತಬೇಕಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಿದೆ. ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಮುತಾ ತರುಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಏನೋ ಒಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ! ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದ್ವಂಧ ಹಳ್ಳಿ ವೈಶ್ಯರು ತಮಗೆ ಬಂದ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ಒಡವೆವನ್ನುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಸಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಮೈಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ! ಆದರೆ ಅವರು ಯಾವಾಗ ಮನೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಅವರಿಗೆ ನಿಪ್ಪಟ್ಟು ಮತ್ತು ಹುರಿಗಡರೆ ಇರಬೇಕಾಗಿತ್ತಂತೆ. ಅವುಗಳೇನಾದರೂ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಏನೇ ಸಂಸಾರ, ಏನೂ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎನ್ನುತ್ತಿದ್ದರಂತೆ, ಆದರೆ ಆ ಹಳ್ಳಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಏತೆವೂ ನಿಪ್ಪಟ್ಟು—ಹುರಿಗಡರೆಯನ್ನೂ ತಿಂದು ಅವರಿಗೆ ಅದೇ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಹಾಗೇನೇ ಆ ಹಳ್ಳಿ ಸಾಂಪ್ರದಾಯದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಹಾಗೇ ಈ ದಿವಸವೂ ಇಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಸಾಲ ಮಾಡುವಾರರು ಸಾಲಮಾಡಿದರೆ ದೇಶವನ್ನು ಮಾರಾಟಕ್ಕೆಡಬೇಕಾದೀತು ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದರೆ ನಾನಿಗೆ ಹಳೆ ಕಾಲದ ವೈಶ್ಯರಂತೆ ಬರಿ ನಿಪ್ಪಟ್ಟು—ಹುರಿಗಡರೆ ಮಾತ್ರವನ್ನೇ ಈಗಲೂ ತಿಂದುಕೊಂಡಿರಬೇಕೇ ಎಂತ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟರು ಇದನ್ನು ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು...

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಕೆ. ರಾಜಯ್ಯ ಶೆಟ್ಟಿ.—ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ವೈಶ್ಯರೇ!

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಚ್. ಮೊಡಲಗಿರಿ ಗಾಡ.—ಹಾಡು. ಆದರೆ ಅವರು ಆ ಕಾಲದ ವೈಶ್ಯರಲ್ಲ. ಇರಲಿ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಯಾರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ? ನಮಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನಾದರೂ ಯಾರಿಂದ ಸಾಲ ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನೆತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಜನರಿಂದ ಮತ್ತು ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ. ಆದರೆ ಇಂಥ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಶ್ರೀ ಮುರಾರಾಧ್ಯರಂಥವರು ಅದಿವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ವ್ಯಸನವಾಗಿರುತ್ತೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ; ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುತ್ತದೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಎಷ್ಟು ವರಮಾನವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆನಲ್ಯೆಜ್ ಮಾಡಿ ಈ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಡ್ಡಿ ಕೂಡ ಗಿಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ನಾನೀಗ ಈ ಬಡ್ಡೆಟ್ಟನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುತ್ತ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಿಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ದಿವಸ ನಾವು ಯಾವ ಯಾವ ಬಾಬಿನ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೇವೆ; ಆ ಎಲ್ಲಾ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ನಾವೀಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಆ ತೆರಿಗೆ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಬರಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ)

ವನೂರಾಡು ತ್ವಿದ್ವೇಷಯೇ ಅಥವಾ ಅದರಲ್ಲಿ ಲೇಕೇಜೇನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಅಳವಾಗಿ ಆರೋಪಿಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಈಗ. ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗ ನಮ್ಮ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ದಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಈ ವರಮಾನ ಬರತಕ್ಕ ಬಾಯಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಖರ್ಚಿಗೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಹಣಕಾಸಿನ ವರಮಾನವನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಕೊಳ್ಳಲೇ ಬೇಕು. ಇದು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿ. ನಮ್ಮ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೇ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಏಕೋ ನನಗೆ ಈ ಬಡ್ಡೀಟ್ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಇವರು ಮೊದಲು ಎಷ್ಟು ವಿಶ್ವ ಪವರನ್ನು ಚರಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಈಗ ಚರಾಯಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಯಾವ ಯಾವ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಷ್ಟು ಪಾಲು ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳೆಲ್ಲ ನಮಗೆ ಯಾವ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೆ ಬರಬೇಕೋ ಆ ಬೇಸಿಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಈಗ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನೀಗ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆನ್ಸೆಗಳಿಗೆ ನೋಟುಗಳನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಕೇಂದ್ರದವರು ನಮಗಿಗ ಹೇಳಿ ಪ್ರಜಾ ಸಂಖ್ಯೆ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅದರ 90% ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಮಗಿಗ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಜೇರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬರುತ್ತಿರುವ ಯಾವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ—ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು—ಸಕ್ಕರೆ, ಕಾಫಿ, ಟಿ. ಹೀಗೆ ಯಾವುದೇ ವಸ್ತುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅವುಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕ ವಸ್ತುಗಳಾಗಿವೆ. ನಾವು ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನಾದರೂ ಅವರು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡವೇ? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರದವರು ನಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಟ್ಯಾಕ್ಸಿನ ಒಂದು ಭಾಗವೇನಿದೆ ಇದು ಖಂಡಿತ ಹೆಚ್ಚಿನೂ ಇಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಇದಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗ ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾವು ಈ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಬೇರೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಆಗ ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತಿತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಹಣ ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ನಮಗೆ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಆ ಕೇಂದ್ರದವರು ನಮಗೆ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಪಾಲಿಸಿಯನ್ನು ಈಗ ಪುನರ್ ವಿಮರ್ಶೆಮಾಡಿ ನಮಗೆ ಅವರಿಂದ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಅವರಿಂದ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಕಾರ್ಯ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನೀಗ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಇಂಥ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿತ್ತು....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ಶಾಸನ ಸಭಾಸದಸ್ಯರುಗಳು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಸಲಹೆ ಯಾವ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದರೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಯು. ಎಂ. ಮಾದಪ್ಪ.—ತಮ್ಮಲ್ಲಿ Divide and rule ಪಾಲಿಸಿ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಯಾವುದನ್ನು ನಮಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಅಂಜಿಕೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಫ್. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ.—ನಾನು ಈಗ ಈ ಎರಡನೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗ ಮಂಡಳಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಅವರು ಈಗ ಈ ಸ್ಟೇಜಿಗೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಣವೇನು ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೂ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಉದಾರ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ನಮಗೆ 600 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೊದಗಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು. ಆದರೆ ಅವರು ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲೇ ನಮಗೆ ನೀವು ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕದೆ ಹೋದರೆ ನೀವು

ಮೂರನೆ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಇಂಪ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರೈವಿಟಿಷ್ ಬಗ್ಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಲುಕ್ಸುಸಿಗಾಗಿ ನಾವು ಬೇರೆ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸಚಿವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು S.T. ಸಮೇತ ಹಾಕಲಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ವಿವರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ಅಷ್ಟು ಸಮಂಜಸವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಈಗ ಈ ಹಿಂದೆ ವಿನಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಂಥ ಕೆಲವು ಬಾಬುಗಳ ಮೇಲೂ ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ವಿನಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವ ಕಾಲದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರು ? ಪ್ರೈವಿಟಿಷ್ ಪಾಲಿಸಿಯಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ವರಮಾನ ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತ, ಅದನ್ನು ಭರ್ತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಕೂಡ ಹೊಸವಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದಕ್ಕೆ ನಾವು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಗೋಸ್ಕರ ಮಧ್ಯಪಾನ ನಿರೋಧವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆಯೋ ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟು ಈಗ ಹೊಸ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಾರದು, ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಈಗ ಏನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದನ್ನು ಟ್ಯಾಪ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಇನ್ನೂ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಟ್ಯಾಪಿಂಗ್ ಆಗಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ವೆಹಿಕಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಹೆಡ್ವಿನ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ತಾವು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ loopholes ಏನು ಇವೆಯೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣ ಬರತಕ್ಕಂಥ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲು ಇಚ್ಛಿಸುತ್ತೇನೆ. ಯಾಕಂದರೆ ಈಗ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮಿನಿಂದ ನಮಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ಈ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಇಲಾಖೆಯನ್ನು efficient ಆಗಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಸರಕಾರದವರು ಹೊಸದಾಗಿ ಸರ್‌ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮತ್ತು ಇತರ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರತಕ್ಕಂಥ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಲೇವಿ, ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಾಬುಗಳಿಂದ ಈಗ ಎಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿದ್ದಿರೋ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಹೊಸ ಹೊಸ ಫ್ಯೂಜಿಕ್ಯುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವುದು ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನೀರು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನೀರು ಒದಗಿಸಿದ ದಿವಸದಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಲೇವಿ ಮಾಡಿ ಹೆಚ್ಚು ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಸಂದರ್ಭವಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಮೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಗಬಹುದು. ತುಂಕಭದ್ರಾ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ನೀರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ನೀರು ಕೊಟ್ಟ ದಿವಸದಿಂದ ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಲೇವಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೆಟರ್ ಮೆಂಟ್ ಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಇದೆ. ನೀರು ಒದಗಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಉತ್ತಮ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎಚ್. ಮೊಡಲಗಿರಿ ಗಾಡ)

ಇರಾಜೆಯವರು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಸಾಲ ಎತ್ತಿ ಹಣ ಒಡಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ಎಷ್ಟು ಬಂದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ರೆವಿ ಮಾಡಬೇಕು. ರೆಮ್ಯುನರೇಟಿವ್ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಆ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ರೆವಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲನೇ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಪ್ಲಾನ್ ಆವರಣದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ನಮಗೆ ಅವುಗಳಿಂದ ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ಬರಬೇಕು ಮತ್ತು ಸರಿಯಾಗಿ ರಿಟರ್ನ್ಸ್ ಬರತಕ್ಕಂಥ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಮೂಲಕ ಅರಿಕೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಶ್ರೀ ಕೋಥಾವಳಿಯವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದರು. ಅವರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 120 ರೂಪಾಯಿ ವಾಟರ್ ರೇಟ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು ಇಂಥ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬಾರದು. ಇದನ್ನು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭ ಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಕೆರೆಯ ಕೆಳಗೂ ಬೆಳೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎರಡು ತುಂಬು, ಮೂರು ತುಂಬು ತುಂಬಿದರೆ ಬೆಳೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಕೆರೆಗಳ ಕೆಲಸ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಾಗ ಎಕರೆಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ, 750 ರೂಪಾಯಿ, 1000 ರೂಪಾಯಿ, 1500 ರೂಪಾಯಿ ಹೀಗೆ ಕಂಟ್ರಿ ಬ್ಯೂಡ್ಜೆ ಹಾಕಿದಾರೆ. ಈ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಹಣವನ್ನು ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷ ಕಂತುಗಳಲ್ಲಿ ಪಾವತಿ ಮಾಡಬೇಕಾದರೂ ಸಹ, ಆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದೆ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ರುವ ಸಂದರ್ಭಗಳು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇವೆ. ಮಾನ್ಯ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಆನೇಕ ಕೆರೆಗಳನ್ನು ನಾಗಪುಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಯಾವ ರೈತ ಕಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಹಣವನ್ನು ತೀರಿಸಿದ್ದಾನೆ? ನೆಮ್ಮದಿಯಾಗಿದ್ದಾನೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ? ಇದು ಹೇಗಿದೆಯಪ್ಪ ಎಂದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಎರಡನೆ ಮದುವೆ ಅಥವಾ ಮೂರನೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವವರಲ್ಲಿ ಮದ ವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳು ನನಗೂ ಗಂಡ ಇದ್ದಾನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆಯಿದೆ.

ಆಮೇಲೆ ಯಾವುದೋ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಹೀಗೆ ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ನೋಡೋಣ; ಹಿಡುವಳಿದಾರನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನೋಡೋಣ. ನನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 12-13 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ಅಲ್ಲಂದಿ ಚೆಗೆ ಎಷ್ಟೋ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅನೇಕ ತಡಹ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಪಡದು, ಸಾಲದ ಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವುದು ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಜೇರೆ ಯಾವುದೋ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ಎರಡು ಕಾನು ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಜೀವನ ಹೊಸೆಯುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಹೊರತು ವ್ಯವಸಾಯ ದಿಂದ, ತನ್ನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಸಾಲದೆಯಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯದಿಂದ ಅವನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜೀವಿಸುತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀ ಪಾಳೆ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಪಾಳೆ ಕಡಿದಾಳಿ ಮಂಜಪ್ಪನವರು ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಮತ್ತು ಅಸೆಂಬ್ಲಿಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದಭಾಷಣಗಳು ಜ್ಞಾಪಕದಲ್ಲಿವೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತನಿಂದ ಆಹಾರವನ್ನೊದಗಿಸತಕ್ಕ ರೈತನಿಂದ ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲಾಡುವುದು ಪಾಪಕರ ಎಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಇಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ವೆ ಮತ್ತು resettlement ಆದ ಮೇಲೆ ನನು ಕಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗು

ತ್ರದೆಯೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಕೊಡೋಣ. ಈಗ ರೈತರಿಂದ ವಸೂಲು ಆಗಬೇಕಾಗಿರುವ betterment tax, water rate ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಸೂಲಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ, ನಮಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತಿನ ದಿವಸ ಏನು ಹಣ ಬರಬೇಕೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ ಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ.

ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ತಾಣ್ಣಪ್ಪನವರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿನಯ ಪೂರ್ವಕವಾದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯೇನೆಂದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಭಾಷಣಮಾಡತಕ್ಕವರು, ಆದರೆ ಅವರು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಯಾರ ಮನ ನ್ಯೂನೋಯದ ಹಾಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟೀರಿಯಂ ಹಾಗೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ನೇರವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ನೋಯುವಂತೆ ಮಾತನಾಡುವಾರದು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ತಾಣ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, 1957 ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಮಂತ್ರಿ ಮಂಡಲದ ವಿರುದ್ಧ ವಾಗ್ದಾಳಿಸಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೋಯಿಸಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಚಿ. ಎ. ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗೌಡ.—ಸರ್ಕಾರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕಮಿಷನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕಾರಣರೆಂದು, ಸಂಬಂಧ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುಕ್ತಾಣ್ಣಪ್ಪನವರು ಮಾತನಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವವಿದ್ದು ಹೀಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದದಿಂದ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಕ್ಕೆ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಸ್ವವಾಸಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ಒಂದು ರೀತಿ ನೀತಿಯುತ್ತು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಆಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಮತ್ತು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲರನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಬರ್ಚೆಮಾಡಿ, ಅವರ ಖಾತೆ ಯಾವುದೇ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ, ಆ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಬಹಳ ಸೊಗಸಾದ, ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರು. ಮೊನ್ನೆ ಮೊನ್ನೆ ಕೂಡ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮ ಈಗಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಪ್ರವಾಸ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಎಲ್ಲ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೇ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೂಟಿಸಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿವೆಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಸರಿಯಾದದ್ದಲ್ಲ. ವರ್ಷ ವರ್ಷವೂ ಕೂಡ ಈ ಸಭೆಯು ಸದಸ್ಯರು ಎಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೇಶವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೋ ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾಗಿ ಈ ಬಡ್ತಿಟ್ಟನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಕೂಡ “ಶಹಭಾಸ್ ಚೆನ್ನಾಗಿವೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವ ಮನಸ್ಸು ಎವರಿಗೆ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ಎಂದು ವಿಷಾದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಅದೋಗ್ಯವಾದ ಒಡೆಟ್ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರು ಕರೆದದ್ದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಒಲಕಮಾಡುವುದರಿಂದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಬಡಿತವಾಗಿಯೂ ಮನ್ನಣೆ ದೊರೆಯಲಾರದು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಘನತೆಯನ್ನು ಕಾನಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ (ಕೋಲಾರದ ಬೆನ್ನದ ಗಣಿಗಳು).-ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಒಂದು ವಿಷಯ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು ಅರ್ಧ ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ವಾಡಿಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮುಂದಿನ ನಂತರವೇ ಇಲ್ಲಿ ಮುಂದಿನ ತಕ್ಕದ್ದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇವರದು ಇದು ಒಂದು ವಾಡಿಕೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಸ್ವಾಗತಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಿದ್ದರೆ ಸ್ವಾಗತಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನೇನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಇರುವ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಬರಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ.

4-30 P.M.

ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಕೇಂದ್ರದ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 62 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೊಸದಾಗಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 170 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ಹೊಸದಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು ಮತ್ತು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷದ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು 90 ಲಕ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಮೈಸೂರಿನ ಪಾಲಿಗಾರ್ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಸುಮಾರು ಐದೂಕಾಲು ಪರ್ಸೆಂಟು ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಯಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು Deficit ಎಂದು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ, ಈ ಎರಡೂ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನೂ ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ತಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆಯಿಂದ ಒಂದೂಮುಕ್ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹೊಸದಾಗಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಲು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ವಿಫಲವಾಗಿದ್ದರೂ, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರೇ, ಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದರೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೊದಲಿಗಿರಬೇಕಾದ ನಿಧಾನದಿಂದ ಇದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಧಾನವಿದ್ದರೆ ಅವರೂ ಇದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕೇಂದ್ರದವರು ಸುಮಾರು 62 ಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಇಲ್ಲಿ 262 ಲಕ್ಷದಷ್ಟು ತಾವು ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಅಲೋಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ ಒಟ್ಟಿಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡದೇ ಇದ್ದರೆ ತಪ್ಪಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಐದಾರು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿರುವ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಜಯ ಹೊಂದಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಪರಾಜಯ ಹೊಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಆಡಳಿತದ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಏಕೈಕರಹಿತವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ತಾತ್ವಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದರಲ್ಲೂ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಆರ್ಥಿಕ ಶಾಖೆಯ ಸಚಿವರು ಜಯಗಳಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ ಅದೂ ಅರ್ಥಶೂನ್ಯವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಒಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವಾದ ಬೆರೆ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದುದು ಮೊದಲು ಡಿಫಿಟನ್ನು ಫೈನಾನ್ಸ್‌ಮೆಂಟಾಗಿ ಬೆರೆ ಜಾನ್ಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮೊದಲಿಗಿರಬೇಕಾದ ತಿಳಿದು ಕೊಂಡಿರಬೇಕು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದ ಡಿಫಿಟನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಕೇಂದ್ರದ ಆರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೊರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿಯವರು ಈಗ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಿಂದೆ ಕೇಂದ್ರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬಿ. ಬಿ. ಕೃಷ್ಣಮಾಚಾರಿಯವರು ಇಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಅಷ್ಟು ಡಿಫಿಟನ್ನು ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೂ

ಅದರಂದೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಕೊನೆಗೆ ಬೆಲೆಗಳೆಲ್ಲ ಜಾಸ್ತಿಯಾದ ತಕ್ಷಣ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಐದು ವರ್ಷ ಕಾಲವಾಯಿತು ಈ ನಣ್ಣ ತಿಳುವಳಿಕೆ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟು ಕಾಲ ಬೇಕಾಯಿತು. ಡೆಫಿಷಿಟ್‌ನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, Commodity ಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಕಮಡಿಟಿಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು "Economist" ಎನ್ನುವ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ತಜ್ಞರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಶೇಕಡಾ ಐದರಷ್ಟು ಇತ್ತೊತ್ತು ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಇತ್ತೊತ್ತು ಈ ಬೆಲೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಈ ಸರಕಾರದ ನೀತಿಯಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಡೆಫಿಷಿಟ್ ಫೈನಾನ್ಸ್‌ನ್ನು ಸರಿತೂಗಿಸಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಸಾಲಗಳನ್ನು ಬೇರೆ ತೆಗೆಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹತೋಟಿಗೆ ತಂದ ಹಾಗಾಯಿತೇ ಎಂದರೆ ಏನು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೆಲೆ ಇನ್ನೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ನೋಡಿದರೆ ದೇಶದ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬರಡಾಗಿದೆ.

ಎರಡನೇದು ಇಂಡಿಯಾ ದೇಶದ ಹಣಕಾಸಿನ ತತ್ವದ ನೀತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ—ನಮಗೆ ನುಮಾರು ಆರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲ ವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಡೆಫಿಷಿಟ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ಇರಕೂಡದು. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆಗಲೇ ಡೆಫಿಷಿಟ್ ಫೈನಾನ್ಸಿಂಗ್ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಮತ್ತು ತಾತ್ವಿಕವಾದ ನೀತಿ ಇದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. 1957-58 ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ Tax Revenue, 11.06 ಇದ್ದದ್ದು 1959-60 ಕ್ಕೆ 14.00 ಆಯಿತು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿ 1957-58 ರಲ್ಲಿ ತಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 12.11 ಇದ್ದದ್ದು 1959-60 ರಲ್ಲಿ 12.50 ಆಯಿತು. ಎಂದರೆ ಕೇವಲ 50 ನುಮಾಸಾ ಮಾತ್ರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು. ಈಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಹೊಸ ಬಡ್ಡಿಯ ಪ್ರಕಾರ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ, ತಲೆ ಒಂದಕ್ಕೆ 16 ರಿಂದ 17 ರವರೆಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡುವಾಗ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಮುರಿಯಪ್ಪ.—ನೀವು ಕೊಡುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ?

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್.—ಅಂಧ್ರ ಪ್ರದೇಶದ ಬಗ್ಗೆ ಈಚೆಗೆ ಒಂದು ಹ್ಯಾಂಡ್ ಬುಕ್‌ನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದಾರೆ. Hand Book -- Statistical outline of Andhra Pradesh ಇದರ ಪ್ರಕಾರ Mysore population has been taken in accordance with the figures furnished by a hand book published on August 15 at your direction by your Department. ನಿಮ್ಮ ಬಡ್ಡಿಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಒಂದು ಟೇಬಲ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿರುವುದು. Rise in Taxes ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಎರಡನೇ ಸಂವರ್ಧನಾ ಯೋಜನೆ ಎಲ್ಲ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಹಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. 1957-58 ರಿಂದ 1960-62 ರ ವರೆಗೆ ಒಟ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ನುಮಾರು 150 ಪರ್ಸೆಂಟು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್)

ಆದರೆ, ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ತೆರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 160 ಪರ್ಸೆಂಟು ಹಾಸ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. 1957-58 ರಲ್ಲಿ indirect Tax ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 56.7 ಇದ್ದದ್ದು 1961-62 ರಲ್ಲಿ ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 62.8 ರಷ್ಟು ಆಗಿದೆ. ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ತೆರಿಗೆಯ ಪ್ರಮಾಣ ಇದರಂತೆ ಹಾಸ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು 35 ಪರ್ಸೆಂಟು ನಷ್ಟು ಹಾಸ್ಟಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವು ಗಮನವಲ್ಲದಬೇಕು. ಇದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೆರಿಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ. 525 ಲಕ್ಷವಿದ್ದದ್ದು 487.81 ಲಕ್ಷ ಇವೊತ್ತು ಕಮ್ಮಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ಡೆಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಡಿ ನ್ನು ಮುಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿಲ್ಲ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಡೆಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಹಾಗೆ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮೂರು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಡೆಫಿಸಿಟ್ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಆದರಂತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗಾಡರು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನೆ ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಟೀಕೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಇಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇನ್ನು ಬಡ್ಡಿ ಛೇ ಭಾಷಣವನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವಿದ್ಯಾ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ತಮಗೇ ಬೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದು ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿದ್ದೇವೆ ಆದರೂ ಸ್ಥಾಪನೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಮದ್ರಾಸಿನ ದ್ವಿತೀಯ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಮದ್ರಾಸ್ ಇಂಡಿಯಾ ಫೇಬ್ರಿಕೇಟ್ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ 3 ನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. Manufacturing of goods production ಬಗ್ಗೆ ಹಿಂದೆ ಮದ್ರಾಸ್ 7 ನೇ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲತ್ತು. ಇವತ್ತು ಮೂರನೆಯ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಗಳಿಸಿದೆ. ನಾವಿನ್ನೂ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ, ಅಂಧ್ರದಲ್ಲಿ 70 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಪೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗಾಡರಿಗೂ ನಾವು ಆ ರೀತಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಪೇಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಕೇರಳದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವಾಗ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲವು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲತೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಫೇರ್ ಪ್ರೈಸ್ ಡಿಪೋಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಭ ಬೆಲೆಗೆ ಅಕ್ಕಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿಯೂ 70 ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ವಯಸ್ಸಾದವರಿಗೆ ಪೇಷನ್ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲೂ ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಖೋತಾ ಬಡ್ಡಿ ಆಗಿದೆ. ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ಬಡ್ಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗಾಡರು ನಿಷ್ಪಕ್ಷ ಪಾತದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಬಡ್ಡಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದಾಗ 1956-57 ಮತ್ತು 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು ಅಂದರೆ ನಾನು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಗೆ ಬರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಅದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಾಧನೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸೆಕೆಂಡ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಅವರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಾಗ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಇವರು ಕೇಳಿದ್ದರು.

ನಾನ್-ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ 1957-58 ರಲ್ಲಿ 14.8 ಕೋಟಿ ಇದ್ದು, ಈಗ 1961-62 ರಲ್ಲಿ 23-1962 ಕೋಟಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 159% ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ 8.2 ಕೋಟಿ ನಾನ್-ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಬರ್ಚಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗಾಡರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

Sri T. MARIAPPA.—Is it non-development or non-plan expenditure ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—You may try to make a legal distinction. ನಿಮ್ಮ ಸ್ಥಳೀಯ ಪ್ರಕಾರ ಇರುವುದು ಇದು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಶಾಖೆಗೆ ಅಲ್ಲ. ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್, ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ, ಜೈರ್ ಇತ್ಯಾದಿ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೆ ಬೇರೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

Sri D. DEVARAJ URS.—Should you not compare it with the total expenditure ?

Sri M. C. NARASIMHAN.—I am coming to that. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 58 ಕೋಟಿ ಯಿಂದ 86 ಕೋಟಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. 148% ರೆವಿನ್ಯೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಆ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ನಾನ್-ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ 159% ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಅಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಹೋಲಿಸಿದರೆ 1957-58 ರಲ್ಲಿ ಆ ಬಾಬಿಗೆ ಇವತ್ತು 20.47 ಕೋಟಿಯನ್ನು 1959-60 ರಲ್ಲಿ 22 ಕೋಟಿಯನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ 14.8 ಕೋಟಿ ಇದ್ದು, ಈಗ 18 ಕೋಟಿ ಆಯಿತು. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 3.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾನ್-ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ಗೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು. ಅಂದ್ರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ 1.7 ಕೋಟಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲೂ ಪಾನ್‌ನುಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರು ಶಿಷ್ಯರೂ ಅಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಏನೇ ಆಗಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರೂ ಅವರಂತೆ ಇವರ ಕೈಲಿ ನಾನ್-ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನ್ನು ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಫಾರೊ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಫಾರೊ ಮಾಡಿ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನ್-ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನಲ್ಲಿ 2½ ಕೋಟಿ ಸೆಕ್ಯೂರಿಟಿ ಸರ್ವಿಸಸ್‌ಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ರೋಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ಯರು ಆಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಿಂತಿದ್ದೇನೆ. 1957-58ರಿಂದ 1961-62 ರ ವರೆಗೆ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದಾದರೆ 422 ಲಕ್ಷ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದು, ಈಗ 823 ಲಕ್ಷ ಈ ಬಾಬಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ರಿಕವರಿ ಹೇಗಿದೆಯೆಂದು ನೋಡಿದರೆ 41% ಇದ್ದು, ಈಗ 37.3% ಗೆ ಇಳಿದಿದೆ. ಅಂದರೆ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ ಐಟಂನಲ್ಲಿ ರಿಕವರಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇ. 240 ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ರೋಲ್ಸ್ ಮತ್ತು ಅಡ್ವಾನ್ಸ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಶೇ. 190 ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾಹಿತಿ ಬಂದಿದೆ. 1960-61 ರಲ್ಲಿ ಬಡ್ಡೀ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮರಿಯಪ್ಪನವರೇ “We have appointed on official Committee to go into the question of loans and advances” ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ಈ ವರೆಗೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ “to supervise over that there is another Committee headed by Sri A. G. Ramachandra Rao.” ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಸಮಿತಿಯನ್ನು ನೇಮಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಮಿತಿ ಆಯಿತೇ ಹೊರ್ತು ಕಾರ್ಯತಃ ಯಾವ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹನ್)

ಕೆಲಸವೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅದಳಿತ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಖರ್ಚನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕಡಮೆ. ಈಗ ಲೇಬರ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್ ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ I Class Officers ಜಾಸ್ತಿ. ಆದರೆ ರಿ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್‌ನಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಏನೂ ಆನುಕೂಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಖರ್ಚು ದಿ.ಎ. ಮತ್ತು ಟಿ.ಎ. ಬಗ್ಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಬಾಡಿನಲ್ಲಿ ಯಾವತರಹ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವ ಸೂಚನೆ ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಪೊಲೀಸ್ ಇಲಾಖೆ ರಿ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳ ರಿ-ಆರ್ಗನೈಜೇಷನ್‌ಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚು ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದಾಗ ಡಿಯರ್‌ನೆಸ್ ಅಲೋಯಸ್‌ನ್ನು ಬೇಸಿಕ್ ಹೇಗೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ದಿ.ಎ ಮತ್ತು ಟಿ.ಎ ಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರೂ ಎಫ್. ಜಿ. ಒ. ಗಳಿಗೆ ಈ ಸಂಬಳಗಳ ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ತೃಪ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ನಿರಾಶಾದಾಯಕವಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ರೆವಿನ್ಯೂ 24 ಕೋಟಿ ಮತ್ತು ಕೇವಲ 35 ಕೋಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಶೇ. 150 ಆಯಿತು. ಅದೇ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕರೆಕ್ಷನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ನಲ್ಲಿ ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ಆಫ್ ರೆವಿನ್ಯೂ 242% ಆಗಿದೆ. It is out of all proportion. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂಗೋಸ್ಕರ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದನ್ನು ಕಳೆದು ನೆಟ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಏನು ಬರುತ್ತದೋ ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದುತ್ಪಾದಿಸಲು ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ ಮಲ್ಲಾರಾಧ್ವಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ನಾನು-ರೆವಿನ್ಯೂನರೇಟಿವ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾವ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ಅವತ್ತಿನಿಂದಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹಲವಾರು ಬಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ವಿಷಯ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ರೆವಿನ್ಯೂನರೇಟಿವ್ ಸಿಕ್ಕಬೇಕು. ಹೆಚ್ಚು ರಿಟರ್ನ್ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಪ್ಲಾನುಗಳು ಸರಿಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪ್ಲಾನುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ರಿಟರ್ನ್ ಬರುವಂತಹ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆಕರ್ಷಣಾ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಪಾಲಿಸಿ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. 1961-62 ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕು. It will have disinflationary trend. ರೆವಿನ್ಯೂನರೇಟಿವ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ, ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಹಣವನ್ನೊದಗಿಸುವುದರಿಂದ ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲತೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತವೆ. ಅಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಗಮನ ಕೊಡದೆ ಇನ್ನು 30-40 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ರಿಟರ್ನ್ ಬರುವಂತಹ ವರ್ಕ್ಸ್‌ಗೆ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಅರ್ಥಿಕವಾಗಿ ಫಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕ್ಲಿಕ್ ರಿಟರ್ನ್ ಬರುವಂತಹ ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ, ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದು. 1961-62ರ ಪ್ಲಾನ್‌ನ ಅಂಡ್ ಎನ್ವಿರೋನ್ಮೆಂಟ್ ನೋಡಿದರೆ, desilting and restoration of tanks ಗೆ ಕೇವಲ 44 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ 1960-61 ನೆಯ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 72 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಿದೆ. ವೆಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಕ್ಲಿಕ್ ರಿಟರ್ನ್ ಬರುತ್ತದೆ, ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಸ್ಮಾರ್ಟ್. ಮೈನರ್ ಇರಿಗೇಷನ್

ನಲ್ಲ, ಮೇಣರ್ ಇಂಗ್ಲೀಷ್, ನಲ್ಲ per acre yield, per aere return ಎಷ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂಬ ವಿವೇಚನೆಯಿಂದ, ದೂರದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇಳವಣ್ಣಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಅದು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ವಿಲೇಜಸ್, ಸಬ್‌ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಎಕಾನಮಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಕೆಟ್ ಎಕಾನಮಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾದರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಸಾಕೆ ? 1961-62ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ್ ನೆಕ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ; ಅದಕ್ಕೆ ಅನಾದಾರಣೆ ತೋರಿಸಿದ್ದೀರಿ. 1960-61ರಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫೋರ್ಮ್ ಶಾಖೆಗೆ 95 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದರೆ, 1961-62ರಲ್ಲಿ ಅದರ ಅರ್ಧಪಾಲು ಮಾತ್ರ, ಅಂದರೆ 51 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇಡಲಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ? ಅಥವಾ ವಿಲೇಜಸ್‌ನಲ್ಲಿರುವ ಸಬ್‌ಸಿಸ್ಟಿಂಗ್ ಎಕಾನಮಿ ಪರಿವರ್ತನೆ ಮಾಡಿ, ಸೆಂತ್ ಸರ್ವೈನಿಂಗ್ ಎಕಾನಮಿ ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ? ನಿಮಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದೂ ಹೀಗೆ ವಂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಲ್ಲ.

1961-62 ರ ಎಸ್.ಮೇಜ್ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಅದೇನೆಂದರೆ ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಹೀಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಪ್ಲಾನಿಂಗ್‌ಗೆ 1960-61 ಕ್ಕಿಂತ 1961-62 ರಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರ್ಡು ಮಾಡುವವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 1.60-61 ಕ್ಕಿಂತ, 1961-62ರ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನವರು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಿದೆ. 1960-61ರಲ್ಲಿ 47 ಕೋಟಿ ಇದ್ದರೆ, ಇವತ್ತು 1961-62ಕ್ಕೆ 36 ಕೋಟಿ ಮಾತ್ರ ಬರ್ಡುಮಾಡುವ ಹಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಹಾಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಈ ಒಂದು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಇರುವುದು ಈ ಒಂದು ನಿಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ 3ನೆಯ ಯೋಜನೆಗೆ 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲಕ್ಕೆ 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ 1961-62 ರಲ್ಲಿ ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲಕ್ಕೆ 50.8 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಿಲಂಗನ್ನು ಶ್ರೀ ಮುರಿಯಪ್ಪನವರೂ, ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರು ಹೇಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು ? ನಾವು ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆ ವೆಚ್ಚ 350 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಲೇ ಇಲ್ಲ ; 250 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ behind the back ಒಡಿ ಹೋಗಿ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಪಂಜಾಬಿಗೆ 231 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ, 39 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ನಿಲಂಗನ್ನು ಮೊದಲನೇ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಬಾಕಿಯವರಿಗೆ ನಿಲಂಗ್ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ, ನಿಮಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎರಡೇ ಎರಡು ಕಾರಣ. ನಮ್ಮ ಫೈನಾನ್ಸಿಯರ್ ಪೊಲಿಸನ್ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ನವರಿಗೆ ಆಪ್ತ ಯೋಗ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡು ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮೂಡ್ಲಿಗಿರಿಗಾದರು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ ನಮ್ಮ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಬಜೆಟ್‌ನ, 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಿಲಂಗೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸಿಗೆ 40 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಿ, 16 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಿಲಂಗ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲಿ 15 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ನಿಲಂಗ್ ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. 1961-62ನೇ ಸಾಲಿನ ಬಜೆಟ್ ನಿಮ್ಮ ಕೊನೆಯ ಬಜೆಟ್ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಒಟ್ಟು ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ 231 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದು, ಅಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇ ವರ್ಷದ ವೆಚ್ಚ 39 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. The first year's expenditure in Punjab is higher than ours.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಮುರಿಯಪ್ಪ.—ಮದ್ರಾಸ್, ಅಂಥಕ್ಕೆ ಕಂಪೇರು ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ.—ಮೊದಲನೆಯ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ನಿಲಂಗ್ ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅರ್ಥವಾಗದಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು ?

Sri T. MARIAPPA.—He must only take those States that are compared ; he cannot compare West Bengal with Mysore.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ.—ಖಾದಿ, ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್, ಪೊಕ್ರಿಟಿಷ್ ಇವು ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ಸಾಂಕ್ರಮಿಕ ರೋಗ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡುವುದು ?

ಒಬ್ಬ ನದಸ್ಯರು.—ಸಾಂಕ್ರಮಿಕ ರೋಗ ತಪ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ.—ಆದರೆ ನಿಮಗೆ ತಪ್ಪಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯ ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮದ್ರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಖಾದಿ ಮತ್ತು ವಿಲೇಜ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರೀಸ್ ಬೋರ್ಡಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕೆಲವು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಂದು ನೋಡಿದರೆ, ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಬರುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಏನೂ ರಿಟರ್ನ್ ಇಲ್ಲ. ಖರ್ಚು ಮಾತ್ರ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ; ತಕ್ಕ ವರಮಾನವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಸ್ ಕಂಡಕ್ಟರುಗಳಿಗೆ, ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರುವ ಕೆಲವು ನೌಕರರುಗಳಿಗೆ ಖಾದಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಕ್ತಾಪ್ಪನವರು, ಪುಟ್ಟರಾಮಯ್ಯ, ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಖಾದಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲಿ ; ವಾಲಂಟರಿ ಯಾಗಿ ಖಾದಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವರು ಉಪಯೋಗಿಸಲಿ. Why do you make it compulsory and waste public money ?

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು, ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದೊಂದಿಗೆ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ವಿಶದವಾಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ, ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲಿಲ್ಲವೇ ? ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ಅನುಮೋದನೆ ಪಡೆಯಲಿಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ?

5—00 P.M.

ಈ ಬಗ್ಗೆ ಶಶ್ವಿಮ ಬಂಗಾಳದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿ ಎಂತ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಈ ಇನ್‌ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟ್‌ನ ಪೇರಿಂಗ್ ಬರಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಆ ಕಮಿಟಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಮೇಲಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರ ಆ ವೆಸ್ಟ್ ಬಂಗಾಲ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಚರ್ಚೆಯಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ಇದೆ ವಿಚಾರ ಈ ಎರಡನೇ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರಿಂದಲೂ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಸಹ ಈ ಹಿಂದೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಆ ತೀರ್ಮಾನವೆಂದರೆ 90%ನ್ನು ಪಾಪುಲೇಷನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೂ ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದ 10% ಕರೆಕ್ಷನ್ ಬೇಸಿಸ್ ಮೇಲೂ ಈ ಪೇರಿಂಗ್ ಇರಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆದು ಇದಾಗಲೇ ತೀರ್ಮಾನ ಆಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ಎರಡನೇ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರೂ ಸಹ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದಿವಸ ಈ ಸೆಕೆಂಡ್ ಫೈನಾನ್ಸ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ತೀರ್ಮಾನ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ. ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಕ್ಯಾಪಿಟಲ್ ಕಂ ಜಮೀನ್ದಾರಿ ಅಬಾಲಿಷನ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ಈ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ 82.9 ಲಕ್ಷ ರೂ.ಗಳು ಲೆಸ್ ಆಗಿರುತ್ತೆ. ಅಮಾಲ್‌ಮೇಷನ್ ಆಫ್ ಡೆಟ್ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಣವನ್ನೇನೂ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾದಿಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಧುವಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಈ ಸಾಲ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವರು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ Interest on loan ವಿಚಾರದಲ್ಲೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ— ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಈ ರೈಲ್ವೆ ಫೇರಿನಲ್ಲಿ ಷೇರನ್ನು ಪಡೆಯ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಈಡನ್ನು

ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಇದು 55.63 ಲಕ್ಷವಿತ್ತು. ಈಗ ಇದನ್ನೂ 10 ಲಕ್ಷ ರೂ. ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಆ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಾವು ಈ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಂದ ಎತ್ತುವ ಸಾಲಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬಡ್ಡಿ ಏನಿದೆ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲೂ ನಾವು ಈಗ ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ನಾನು ಸೂಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕಮ್ಯೂನಿಟಿ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ರೆಕ್ಕೆ ಹಾಕಿ ನೋಡಿದರೆ ನುಮಾರು 16 ಲಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಹ ಅವರು ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ಯಾವ ಬಾಬಿನಲ್ಲೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಪೇರು ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಈ ದಿವಸ ಕೇಂದ್ರದವರು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪೇರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದೊಂದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲೂ ನಮಗೆ ಪೇರನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನೂ ಸಹ ನಾವು ಮರೆಯಬಾರದು. ನಾವು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಈಗ ಏನು ಪೇರ್ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆಯೋ ಅದಕ್ಕಿಂತ 25% ಪೇರು ಜಾಸ್ತಿ ದೊರೆಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಕಳೆದ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಇಲ್ಲಿ ಸರಿದೂಗಿಕೆ ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಕರೆಕ್ಷನ್ ಸರಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಎಂತ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು 1957ರಲ್ಲಿ ಇದು ಏನಿತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿನಮವಾಗೇ ಈಗಲೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಚ. ಮರಿಯಪ್ಪ.—ದಯವಿಟ್ಟು ತಾವು 8ನೇ ಪುಟ ನೋಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಸಿ. ನರಸಿಂಹ.—ನಾನು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಈ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಮೇಲೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ಸೇಲ್ಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ನಮಗೆ ಈಗ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರಮಾನ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ದಿವಸ ಈ ಪೇರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಡಿದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿರುತ್ತೆ. 1957ರಲ್ಲಿದ್ದ ಕರ್ನಾಟಕ ಫಿಗರ್‌ನಿಗೂ ಈ ದಿವಸದ ಕರ್ನಾಟಕ ಫಿಗರ್‌ನಿಗೂ ಬಹಳ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ಈಗ ಈ ಫಿಗರ್‌ನ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈಗ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ನಾನನ್ನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿರುವುದಿಷ್ಟೆ. ಈ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಂಬಂಧದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧ ನ್ಯಾಯವಾದ್ದಲ್ಲ ಇದನ್ನು ಕೂಡಲೆ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ನಮಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಆದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಬರಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ವರಮಾನ ಬರುವಂತೆ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ (ಹುಣನೂರು).—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಹಣ ಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಮುಂದಿನಂತೆ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ಎದುರು ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಪದೇ ಪದೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳತಕ್ಕ ವಾದ ಎಂದರೆ ಸಾಲ ಮಾಡಬಾರದು, ರಿಜರ್ವ್ ಘಡಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಬಾರದು, ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಾನೆ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹರವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಅಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ತೆರಿಗೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗೆ ಆಗಬಾರದೆಂದರೆ ಅವರು ಡೈರೆಕ್ಟ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಅವರು ಹೇಳಿದ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ 355 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಕೇಂದ್ರದವರಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಬರುತ್ತೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಒರೋಧ ಪಕ್ಷದವರು ಯಾವಾವುದು ಬರ್ಚಿನ ಬಾಬುಗಳೆಂದೋ ಅವುಗಳೆಲ್ಲಾ ಆಗಲೇಬೇಕೆಂದು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾಲ ಎತ್ತಬಾರದು, ರಿಜರ್ವಿನಿಂದ ಡ್ರಾ ಮಾಡಬಾರದು, ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಬಿಟ್ಟು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಜಿಫುಣ-ಜಗಳಗಂಟಿ ನಮಚಾರವಿದ್ದಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಜಿಫುಣ ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ-ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಜಗಳಗಂಟಿ ಹೇಗೆ ಎಂದರೆ-ಸರ್ಕಾರ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೇ ಮಾಡಲಿ ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿಂದ ಕೊನೆವರೆಗೂ ಇದು ಹೀಗಾಗಬಾರದಾಗಿತ್ತು, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂತ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು. ಇದನ್ನೇ ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ-ಮನೇಲರತಕ್ಕ ಸಾಮಾನೇನೂ ಖರ್ಚಾಗಬಾರದು-ಆದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲರತಕ್ಕವರಿಗಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಆಗಬೇಕು ಅನ್ನೋ ವಾದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿದೆ ಈ ನಮ್ಮ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಧೋರಣೆ. ಆದರೆ ನಮಗೂ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಹೊಂದಾಣಕೆಯಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ-ನಮತವಾದ ಸಮಾಜದ ತಳಹದಿ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು, ರಾಜ್ಯ ಕಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೂ ನಮಗೂ ಯಾವ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೂ ಇಲ್ಲ. ಸ್ವತಂತ್ರಪಕ್ಷವೊಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಪಕ್ಷಗಳೆಲ್ಲದರ ಧೋರಣೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಒಂದೆ ಆಗಿರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಹಳೇ ಕಾಲದ ಆ ಹಳೇ ಅರ್ಥಡಾಕ್ಸ್ ಎಕಾನಮಿ ಎಂತ ಏನು ಅವರೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಆ ಹಳೇ ಅರ್ಥಡಾಕ್ಸ್ ಎಕಾನಮಿ ತಳಹದಿ ಮೇಲೆ ಈಗ ಚಾರ್ಜ್ ನಡೆಸಿದರೆ ಆದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಈ ದಿವಸ ಸಾಲ ಮಾಡಿದರೆ-ರಿಜರ್ವ್ ಫಂಡಿನಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಡ್ರಾ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಮತ್ತೆ ತೀರಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಭರ್ತಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಧನ ಸಂಪತ್ತುಗಳಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊಸಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಹಾಕಿದರೆ ನಾವು ಕೊಡಲು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಮುಂದೆ ಬರಬೇಕು. ಆದರೆ ಶ್ರೀ ಮೂಡಲಗಿರಿ ಗಾಡರು ಏಕೋ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಈ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅವರು ಹಳೇ ಕಾಲದ ಸೆನಪನ್ನೇ ಈಗಲೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದಂತೆ ಭಸವಾಯಿತು. ಈಗ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಏಕೆ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟರು ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರಿಗೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಧಾನಿಸಬೇಕು ಎಂಬ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅದು ಆಗತಕ್ಕದ್ದಲ್ಲ, ಯಾಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ರೈತರು ಶೇಕಡ 70 ರಷ್ಟು ಅವರೇ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆ ಹೊರೆ ಬೀಳುವುದು. ವಾಟರ್ ಕಾಂಟ್ರಿಬ್ಯೂಷನ್ ಅವರ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಈ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಶೇಕಡ 70 ರಷ್ಟು ಜನರ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರಚಾರ್ಜನ್ನು ಧೈರ್ಯದಿಂದ ಹಾಕಿ ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಹಿಡುವಳಿದಾರರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಡೋಣ. ಸರಚಾರ್ಜ್ ಹಾಕಲೇಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಬೆಟರ್‌ಮೆಂಟ್ ಟ್ರಾಕ್ಸ್ ಇನ್ನೊಬರಿಗೆ ಏಕೆ ಹಾಕಲಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಒಂದು ಆಕ್ಷೇಪಣೆ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆ ಇದೆ. ಇದನ್ನು ಮೊದಲೇ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವರಮಾನ ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಗುರಿ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಆ ಗುರಿ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಶಂಕೆ ಉತ್ಪನ್ನವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ವ್ಯವಸಾಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಮಾಡುವುದು ಮುಖ್ಯ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿಯೆ ಏರು ಪೇರುಗಳನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುವುದು ಮುಂತಾದ ಅನೇಕ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯಗಳಿವೆ. ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಸಿ ಸ್ವಾವಲಂಬನವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಆ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಮೂರನೇ

ಯೋಜನೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 38 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇದ್ದುದನ್ನು 47 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ದವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಪ್ರತಿದಿನಕ್ಕೆ ಇರುವ 16 ಟೆನ್ಸು ಆಹಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನೂ 3 ಟೆನ್ಸು ಹೆಚ್ಚು ದೊರೆತು ಅದು 19 ಟೆನ್ಸು ಆಗುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಇಷ್ಟು ಆಹಾರ ಪ್ರತಿದಿನ ದೊರೆಯಬೇಕು. 2600 ಕ್ಯಾಲರಿ ಎನರ್ಜಿ ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಪೋಜರ್ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ದೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿ ಆಗಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಯಾವ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಂಡರೆ ಇಷ್ಟು ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನ್ನು ಎರಣಿ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಾಧನೆಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಗೊಬ್ಬರ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. Consolidation of holdings ಅಂದರೆ ನಣ್ಣ ನಣ್ಣ ತುಂಡು ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕು, soil conservation ಆಗಬೇಕು. ಅಂದರೆ ಮಳೆಯಾದ ಕೂಡಲೇ ಮಣ್ಣು ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗದಂತೆ ಬಂಡಿಂಗ ಕೆಲಸ ಮೊದಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ರೈತರಿಗೆ ಉತ್ತಮ ಬೀಜ ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ ಎಲ್ಲ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಮೂರನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಗುರಿಯಾಗಿದೆ. ಫಲವತ್ತಾದ ಮಣ್ಣನ್ನು ಅಂದರೆ Soil conservation ಮಾಡಿದರೆ ಆಹಾರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಮಾಡಿ ನೋಡಲು ಶೇಕಡಾ 18 ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾದುದು ಕಂಡುಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ಸರಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಎರಡನೇಯ ಯೋಜನೆಯ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದರು. ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಶಃ 2½ ಕೋಟಿ ರೂ. ಖರ್ಚಾಗಬಹುದು. ಎರಡು ಕೋಟಿ ರೂ. ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಡಿಂಗ ಕೆಲಸವಾಗಿದೆ. ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 120 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ Soil conservation ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾಗಿದೆ.

ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಒಂದು ಸಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಎಕರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲ ಒಟ್ಟಿಗೆ 120 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಕಾಲಕ್ಕೆ Soil conservation ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ನಾವು ಈಗ ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಒದಗಿಸಿರುವ ಹಣ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ pest control ಬೇರೆಯಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ನೀತಿ ಬಹಳ ಮಂದಗಾಮಿಯಾದದ್ದು. ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳ ಹಾವಳಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂತ ಶೇಕಡ 20 ರಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಗಳಿಂದ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಡಿ ಬಿಡಿಯಾಗಿ ರೈತರು ತಾವೇ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಗಮನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸುವಂಥ ಔಷಧಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊಡೆಯಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಕ್ರಿಮಿಕೀಟಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರದವರು Pest control Act ತರಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಇದು ಬಹಳ ಆಗತ್ಯವಾದುದು. ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರ್ಗತೆ ತಂದು, ಒತ್ತ ಮತ್ತು ಇತರ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳಿಗೆ ಬರುವ ರೋಗಗಳನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಕಾಲರ, ಶ್ವೇಟ್ ಮುಂತಾದ ರೋಗಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಯಾವರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಗಟ್ಟುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ pest control ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಅದರ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆಗೆ ಸಹಾಯ ವಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ಈ ಪಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ರಾಜಯ್ಯ.—ಕೋತಿಗಳ ಹಾವಳಿಯಿಂದ ಬೆಳೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ನಿಮ್ಮ ಸಲಹೆಯೇನು?

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಹಿಂದು ಧರ್ಮ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಕೋತಿಗಳು ಅಂಜನೇಯ ಅವತಾರ, ರಾಮ ಭಕ್ತರಾಗಿ ನಾವು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಡವೆಂದು, ಹಿಡಿದರೂ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು.....

ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜಿ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ.—ಶಿವಭಕ್ತರಾಗಿ.

ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್.—ಯಾವ ಭಕ್ತರೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು ನಮ್ಮ ಭಕ್ತಿ ದೇಶ ಭಕ್ತಿಯಾಗಬೇಕು. ದೇಶಭಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಕೋತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ fertilisers ಉತ್ಪಾದನೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟಿಲ್ಲ. ಬೆಳೆಗೊಳ ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕೆಂಬ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಆ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು fertilisers ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬಹುದು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಈ ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಮೂರನೆಯ ಯೋಜನೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಹಾರೋತ್ಪಾದನೆ 47 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ನಷ್ಟು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಠ ಪಕ್ಷ ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ನಷ್ಟು fertilisers ಪ್ರತಿವರ್ಷ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ fertiliser factory ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ-ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ.

ಜಮೀನುಹಂಚಿಕೆ ಮತ್ತು ಭೂಸುಧಾರಣೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಮಂದಗಾಮಿಗಳಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಾತನಾಡಲು ಬೇರೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಈ ಅದಿವೇಶನ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಆಗಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಒಂದು ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ 39 ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಒತ್ತಾಯದ ರೂಪವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿ ಬಡವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕುವ ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ರೀತಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ರಿವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಬಡಜನರಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿವೆ. ಬೇಗ ಬೇಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ವಿಭಾಗಮಾಡದೆ, ಮುಂಚೆಯೇ ಸಾಗುವಳಿ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಮುಂದೆ ಜಗಳಕ್ಕೆ ದಾರಿಯಾಗುತ್ತದೆ. 20 ವರ್ಷಗಳವರೆವಿಗೂ ಇಂಥ ಜಮೀನ್ನು ಮಾರಕೊಡದು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿದರು. ಈಗ ಅದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ, ಐದು ವರ್ಷಕಾಲ ಗುತ್ತಿಗೆಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದುದನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ನೇರವಾಗಿ ಸಾಗುವಳಿ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ರೈತನಾದವನು ತನ್ನ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಆಧಾರ, ಭೋಗ್ಯಮಾಡಿ ವ್ಯವಸಾಯಮಾಡಲು ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಎಂದು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಏನಾಗುತ್ತದೆಂದರೆ ಅನೇಕರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಾಟಮಾಡಿ, ಜಮೀನನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದುಕಡೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಮತ್ತೊಂದುಕಡೆ ಅವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪರಿಭಾರಮಾಡಿ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕಾದರೆ, ಇದನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಟಿಬೆಟ್ ದೇಶದ ಸುಮಾರು 3,000 ನಿರಾಶ್ರಿತ ಸಂಸಾರಗಳನ್ನು ಪರಿಯಾಪಕ್ಷಣ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ

rehabilitate ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಹಂಪನು ಗಿರಿಜನರು ಮತ್ತು ಬಡವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಈ ನೀತಿಯನ್ನು, ಈ ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮೊದಲು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪಡೆದು ಸರ್ಕಾರದಿಂದಲೇ ಹಣ ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಕಾಡನ್ನು ಕಡಿದು, ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬೂರ್ಡೋಜರ್, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ಉಪಯೋಗಿಸಿ, ಪಾಕು ಮಾಡಿ ಅವರಿಗೆ ವಾಸಕ್ಕೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟು, ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಟ್ಟು, ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಆಗುವಷ್ಟು ಆಹಾರಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ, ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಮಾಡಿ ಟಿಬೆಟ್ ದೇಶದವರಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಕಾರೋನಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನುಮಾರು ಅರ್ಧಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚುಮಾಡಿ ಮೂರುಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು rehabilitate ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಬಡ ಜನರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ನೀತಿಯಿಂದ ಇಷ್ಟು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದೇವೆಂದು ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಏನೂ ಹೇಳಲಾರೆ. ಬಡಜನರಿಗೇ ಆಗಲೇ ಗಿರಿಜನರಿಗೇ ಆಗಲೇ ಯಾರಿಗೂ ಈಗಿನ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆ ನೀತಿಯಿಂದ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಯಾವರಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ colonize ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಬೇಕು ಇದಕ್ಕೆ ತಗಲುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ನೇರವಾಗಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಸಾಲದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಯಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಈಗಿನಂತೆ ಬಡವನಿಗೆ ಎರಡು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದರೆ ಎತ್ತು, ಗಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಅವನು ಏನೂ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಡವನಿಗೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲ ಒದಗಿಸಿ ಅವನನ್ನು rehabilitate ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಅದರಿಂದ ನಾವು ಭೂಮಿ ಹೀನರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈಗಿರುವಂತೆಯೇ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಹೀನರು ಮುಂದುವರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೂಡ ತಾವು ತೀರ್ಪುಮಾಡಿ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

5-30 P.M.

ಆಹಾರದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶವೇನು ಎಂದರೆ ಹಗ್ಗಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾಗಿರುವುದು ಹಣ. ಸರ್ಕಾರದವರೇನೋ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನೀತಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು "Rural credit System" ಎನ್ನುವ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಹಾಯವೇಮೋ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸಂತೋಷಪಡತಕ್ಕ ವಿಚಾರ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ Rural Credit Survey ಸರ್ಕಾರ ಸುಮಾರು 1,200 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು Rural indebtedness ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮೈಸೂರಿನ ದಾಮಾಪ್ಪ ಸರ್ಕಾರ ಹಂಚಿದರೆ Rural indebtedness ಗಾಗಿ ಎರಡನೆ ಹಂಡವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ 15 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು Short term ಮತ್ತು Long term loans ಗಾಗಿ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕೋಟಿಯಷ್ಟನ್ನು ಅಡಮಾನದ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಮೂಲಕ ಹಂಚಿದ್ದಾರೆಂದು ನಮ್ಮ ಸಚಿವರ ಭಾಷಣದಿಂದ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 80 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು Rural Credit Survey ಸರ್ಕಾರ ಇರಬಹುದು ಇವರಿಗಾಗಿ 15-16 ಕೋಟಿಯಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಈ ಜನಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಒದಗುತ್ತದೆ. ಇವರುಗಳಿಗೆ ಸಾಲವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣವನ್ನು ಒಂದೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರು, ಇವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಸಿಕ್ಕದೆ ಅಥವಾ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೆಳೆಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಬೇರೆ ಒಬ್ಬರಿಂದ ಮುಂದೆ ಬೆಳೆಯುವ ಧಾನ್ಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಇಟ್ಟು ಪಲ್ಲ ಭತ್ತಕ್ಕೆ 30/- ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ, 15/- ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಮಾತನಾಡಿಕೊಂಡು

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ತಂದು ಸಾಲ ತೀರಿಸಬೇಕು, ಇಲ್ಲವೇ ಅವನಲ್ಲಿರುವ ಎತ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಿ ಹಣ ತರಬೇಕು. ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವನ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಇನ್ನೂ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಇವನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ದುಡ್ಡು ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹು ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪರಿಹರಿಸಬೇಕೋ ನನಗೇ ತೋಚುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗ ಇವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೊಸದಾಗಿ ಸಾಲವನ್ನಾ ದರೂ ಎತ್ತಬೇಕು ನುಮಾರು 15 ಕೋಟಿಯಿಂದ 30 ಕೋಟಿಯವರೆಗಾದರೂ ಸಾಲವನ್ನಿತ್ತ ಈ Rural indebtedness ಗಾಗಿ ಒದಗಿಸಿ ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇವರಿಗಾಗಿ ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ರೋಲುಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ರಾಂಗ್‌ಮರ್ ರೋಲುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

ಮೇಜರು ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ಕಾವೇರಿ ನೀರು ಹರಿಯುವ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವಂತೆ, ಹಾರಂಗಿ, ಕಂಬರಕಡ, ಹೇನಾವತಿ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೆಚ್ಚು ಮೈಸೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಮತ್ತು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಹಾರಂಗಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು Controversy ನಡೆಯಿತು ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೆರಾ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ಸರಕಾರದವರು ಈಗ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

Effective Storage Capacity ನುಮಾರು 12,000 ಮಿಲಿಯನ್ T.M. Cft. ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಂತೆ ನುಮಾರು 15,000 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ನೀರಾವರಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಎಂದರೆ one Million Cft. ಗೆ ನೀರಾವರಿಯ ಪ್ರದೇಶ ಎಷ್ಟಾಗಬಹುದು ಎಂದರೆ ಅಂದಾಜು ನುಮಾರು 3000 ದಿಂದ 4000 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಆಗಬಹುದು ಇದರ ಪ್ರಕಾರ 12 Million T.M. Cft. ಎಂದರೆ ನುಮಾರು 50,000 ಅಥವಾ 60,000 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಆಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ರೆಕ್ಕೆ ಮಾಡಿರುವಂತೆ ಹೇಗೆ ಬರುತ್ತದೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಕನ್ನಂಬಾಡಿಯಲ್ಲಿ 45,000 Million Cft. ಆದರೆ ಇರಿಗೇಷನ್ನು ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು ನುಮಾರು 1,20,000 ಎಕರೆ ಇದೆ. ಇಲ್ಲಿ 12,000 ಮಿಲಿಯನ್ನುಗಳು ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಕಂಬರಕಡ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟಿನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಸರಕಾರದವರು ನುಮಾರು 50,000 ಎಕರೆಗೆ ನೀರು ಒದಗುವಂತೆ ಈ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಇದನ್ನು 14,000 ಎಕರೆಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಮುಳುಗಡೆಯಾಗುವ ಪ್ರದೇಶ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಇದನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿ ನುಮಾರು 20,000 ಎಕರೆಯಷ್ಟು ಭೂಮಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಅನುಕೂಲವಿದೆ ಎಂದರೆ, ಇದರ ಎರಾಲ್ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟು 20 ಸಾವಿರ ಮಿಲಿಯನ್ನಿನಷ್ಟು ಎಂದರೆ ನುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಿಗೆ ಕುಶಾಲ ನಗರದ ಬಳಿ ಹೊಸ ಅಚ್ಚುಕಟ್ಟಿಗೆ ನೀರು ಸಿಗುತ್ತದೆ ಎಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಪುನರಾವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಒಂದು ವಿಚಾರ ಇಲ್ಲಿ ಖಚಿತ ಎನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾವೇರಿ ವ್ಯಾಲಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳು ಇದೇ final ಅಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಕೆಳ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. 1924 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮದರಾಸು ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಗ್ರಿಮೆಂಟಿನ ಪ್ರಕಾರ ಇನ್ನೂ 40,000 ಮಿಲಿಯನ್ Cft.ಯಷ್ಟು ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು

ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಂಬದಕಡ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಅಥವಾ ಕಾವೇರಿ, ಹೆಮಾವತಿ, ಲಕ್ಷ್ಮಣತೀರ್ಥ ಈ ನದಿಗಳ ಕೆಳಗಡೆ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ 45,000 Million Cft. ಬರುವಂತೆ 1972-73 ಅಂತ್ಯದೊಳಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತುತ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಈ ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿದೆ. ಅದು ಕಂಪೌರಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿನ ವಿಚಾರ. ಇದರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಸಂಸಾದನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೆಮಿನಾರ್ ಕೂಡ ನಡೆದಿದೆ ನುಮಾರು ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 18 ರಿಂದ 19 ಸಾವಿರ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳಿವೆ. 6 ರಿಂದ 11 ವರ್ಷದೊಳಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಕಂಪೌರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನು ಯೋಜನೆಯಂತೆ ನುಮಾರು 20 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಬರುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಸಾವಿರಾರು ಶಾಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ಈಗ ನೀವು ಹಣ ಒದಗಿಸಿರತಕ್ಕದ್ದು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. 5 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಮೂರನೇ ಯೋಜನೆಯ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ನುಮಾರು 25 ಲಕ್ಷ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ, ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಈಗ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ Brick and Mortar ಮತ್ತು ಮರ ಇಂತಹವುಗಳನ್ನೇ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಲಕ್ಷ ಅಥವಾ ಕೋಟಿ ಗಟ್ಟಲೆಯಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಪ್ರೈಮರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಶಾಲೆಗಳ ಕಟ್ಟಡದ ಪೂರೈಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಮಣ್ಣಿನಿಂದ ಕಟ್ಟಡ ಗೋಡೆಗಳು ಮತ್ತು Thatched Roof ಇರುವ ಮನೆಗಳಿರುವಂತೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಖರ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕಂಪೌರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಿ ಮಾಡಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಸರಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೇನೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ರೋಡ್ ಬೋರ್ಡ್ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರೋಡ್ ಬೋರ್ಡ್‌ನಿಂದ ಕಳೆಸಲ್ಪಟ್ಟ ಸಚಿವರುಗಳು ಬರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ. ಅಲ್ಲಿನ ಚುನಾವಣೆಗಳು ನಡೆದಾಗಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಎಷ್ಟು ಜಗಳಗಂಟರು ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ತೃತೀಯ ಯೋಜನೆಯ ಚಾರ್ಟರ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಚೀವ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ಎಂಬುದು ಇದರಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈಗ ಇನ್ನೂ ಕ್ರಾಂತಿಕಾರಕವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರೆಯಬೇಕೆನ್ನುವಾಗ ನಿಮ್ಮ ಟ್ಯಾಕ್ಟಿಕ್ಸ್ ಮೆಜಿಸ್ಟ್ರನ್ಸ್, ಮದ್ರಾಸ್, ಆಂಧ್ರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಎರೋಧವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಇದರಿಂದಲೇ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೋ ಬೇಡವೋ ಎಂದು ಪ್ರತಿ ಯೊಂದಕ್ಕೂ ಸಂತಯ ತೋರಿಸುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನೂ ಅವರು ಜಗಳಗಂಟರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳು ವಿವಿಧವಾಗಿವೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನನಗೇನು ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆಯೆಂದರೆ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಇವುಗಳ ಆದಳತೆ ಇಷ್ಟು ಕುಂಠಿತವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲ ಎಂದು ನುಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಹೆಸರಿಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕ್

(ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸ್)

ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿವೆ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಫಂಡ್ಸ್ ಆರೋಕ್ಷೇಷ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅನೇಕ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳಿಗೆ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳೇ ನೇಮಕವಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೇ ಆಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿ 6-7 ಸಾವಿರ ಜನರನ್ನು ಅದರಲ್ಲೂ ಪಚೇಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರನು ಬೋಗರನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಾಗಿ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ತಪ್ಪೋ ಸರಿಯೋ ನುಯಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಎಷ್ಟೋ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಇನ್ನೂ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳ ನೇಮಕವಾಗದೆ ಉಳಿದಿವೆ. ಈಗ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಡಿ. ಸೆಂಟ್ರಲೈಜೇಷನ್ ಆಫ್ ಪವರ್ ಎಕ್ಸೆಂಟ್ರೀಕಲಿಷನ್ ಮಾಡಿ ಜನರ ಮುಖಂಡರೇ ಸ್ಥಳೀಯ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗಳಿಗೆ ಬಲಗೊಯ್ದು ಕೊಟ್ಟು ಎಡಗೊಯ್ದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಆದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಚೇರ್ಮನ್, ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಮೆಂಬರುಗಳಿಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಎಷ್ಟೋ ರೂಲ್ಸ್‌ಗಳಾಗಿವೆ. ಪಂಚಾಯಿತಿ ಆಕ್ಟಿನ ರೂಲ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೆಗ್ಯುಲೇಷನ್‌ನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅದು ಎಷ್ಟೋ ದೊಡ್ಡ ಒಂದು ಗ್ರಂಥದ ಹಾಗೆ ಆಗಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ಯಾರೂ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲಾರರು. ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಲೈಬ್ರರಿಯ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಯಾರೂ ಪೂರ್ತಿ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಗ್ರಾಜುಯೆಟ್ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾದರೂ ಈ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಂಡು ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿಳಿದು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡುನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪಾತನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ಯೂರೋ ಕ್ರಾಟಿಕ್ ನಿಷ್ಪಮ್ಯನ್ನು ಬ್ರೇಕ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಕೆಳಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಈಗಾಗಲೇ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಪ್‌ಯಾರ ಕಂಟ್ರೋಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಅಲೆನ ಬೇಪ್ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರಿಗೂ ಮತ್ತು ಪೈನಿಡೆಂಟರಿಗೂ ವಾದ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಆಶೋತ್ತರಗಳು ಏನತ್ತೋ ಆದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕಾಲ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇವು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೊರಟಿವೆ ಎಂದು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬೇಪ್ ಎಗ್ಜಿಕ್ಯೂಟಿವ್ ಆಫೀಸರ್ ವತನ್ಲರಬೇಕು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಆದರನ್ನು ಮೊರೆ ಇದ್ದೀಕು ಎಂಬುದು ಇದು ಒಂದು ನಣ್ಣ ಉದಾಹರಣೆ. ಹೀಗೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ನಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಳೆ ಕುಂಠಿತವಾದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಔಷಧಿ ಏನು ಅಂದರೆ more of democracy is the panacea for all the evils in democray. ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜನಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾರ್ಗ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಹೊರ ಮಾಡುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಈ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಬೋರ್ಡ್ ಮತ್ತು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಯಾರಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಂಚಾಯಿತಿ ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಫಲಿಕ್ಯೂ ಆಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೀರೋ ಜನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಖಾಸಗಿ ಜನಗಳು ಎಷ್ಟೇ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದರೂ ಅವನ್ನು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಲೋಪವಾಗಬಹುದು. ಅವರಿಂದ ಬುರಿಗಿಬುರಿಗೆ ಜಗಳವೂ ಆಗಬಹುದು. ಅನೇಕ ಪಕ್ಷ ಪ್ರತಿಪಕ್ಷಗಳೂ ಆಗಬಹುದು. ಪಾರ್ಟಿಗಳೂ ಆಗಬಹುದು. ನಾವು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಹೊಸ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಹೆಜ್ಜೆ ಹಾಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಇಂತಹ ಜಗಳಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಾವು ಕಂಡಾಗಲೇ ನಮಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. Something is bound to come. ಆದ್ದರಿಂದ ಜನ ಸಾಮಾನ್ಯರು ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಅರಿತು ಅವರವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದಹೋದ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ಅನುಮಾನ ಪಡೆಯುವ ಆಗತ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತೀವ್ರರೋಚನೆ

ಮಾಡಿ ಯಾವ ಒಂದು ಮೂಲೋದ್ದೇಶದಿಂದ ಈ ಸ್ಥಳೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಂದೂ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಧಕ್ಕೆ ಬಾರದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೂ ಒಂದು ಭಾಗ ತಪ್ಪು ಇದೆಯೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಸಭೆಯವರು ಅಗಿಂದಾಗ್ಗೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದೆ. ನಾವು ನಿಜವಾಗಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ (ಹೊಸದುರ್ಗ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನನಗೆ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ನೆಯವಾಗಿ ತಮ್ಮನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸಾಂಖ್ಯ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ದಿನೇದಿಂಗೆ ಆದಾಯ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅದರಂತೆಯೇ ಸುಂಕ, ತೆರಿಗೆಗಳೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಬರ್ಚು ಸಹ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೊನೆಗೆ ದೇಶದ ಕಥೆ ಎಲ್ಲೆಗೆ ಬರುತ್ತದೆ, ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ಕಾರದ ಬರ್ಚನ್ನು ಕಡಮೆ ಮಾಡುವ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಹಣ ಖರ್ಚಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಬೇಕಾದುದು ಮೂರು ಸಾಕರ್ಯಗಳಿರು: ಒಂದು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನ, ಇನ್ನೊಂದು ಹೊದಿಯಲಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ, ಮತ್ತೊಂದು ಇರಲಕ್ಕೆ ಒಂದು ಜೋಪಡಿ. ಇಂತಹ ಸಾಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಒದಗಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದೆ ನುಮ್ಮನೆ ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳ ಮೇಲೆ ಸುಂಕ, ತೆರಿಗೆ ಇನ್ನು ಎದಿಸುವುದು ಅಷ್ಟಾಗಿ ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತಿಗೆ ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದು 13 ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಆದರೂ ಜನತೆಗೆ ಒಂದು ನೆಮ್ಮದಿ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಬೇಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರ್ಕಾರವಿರುವಾಗ ಎಷ್ಟೋ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಬ್ಬ ಬಡ ರೈತನಿಗೆ ಯಾವ ಕೋರ್ಬು, ಕಚೇರಿಗೆ ಹೋದರೂ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಅವನ ಕೆಲಸ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ನಿರ್ದಶನಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಕಾರಾವಕಾಶ ಕಡಮೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿಶದೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ದೇಶದ ಆದಾಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಖರ್ಚು ಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇವರು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ಎಲ್ಲ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾವ ಬಾಬಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದರ ವಿವರಣೆ ಇಲ್ಲದೆ, ದೇಶದ ಜನಗಳ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರವೂ ಅಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ಒಂದು ಪಕ್ಷದ, ಗುಂಪಿನ ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಹಿಂಬಾಲಕರ ಮತ್ತು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾತ್ರ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಅದೇನೂ ತಪ್ಪಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರ ಈಗ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದರೆ ತಮ್ಮ ಆಧಿಕಾರ ಗದ್ದುಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ತಮ್ಮ ಪಕ್ಷದ ಜನಗಳನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಪ್ಪೇನಾಗಲಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈಗಾಗಲೇ 18 ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಕಮಿಟಿಗಳನ್ನು ಏತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಕಮಿಟಿಗಳ ಹರಿಕಥೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಲ್ಲ. ದೇಶವನ್ನು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೂ ದೇಶಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಗಳ ಕಡೆಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಕರ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡುವ ಕಡೆಗೆ ಇವರ ಗಮನ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಪಕ್ಷದಿಂದ ಹೊರ ಸಾರಿ ಮರಾಠಾಧ್ಯಕ್ಷರು ಕೈಗಾರಿಕೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಸಮಿತಿ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳದೇನೆ, ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ)

ನೋತು ಹೋದ ಇವರ ಪಕ್ಷದ ಜನರಿಗೆ, ಹಿಂಬಾಲಕರಿಗೆ, ಉದ್ದೇಗ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ 50 ರೂಪಾಯಿ ಸಿಟಿಂಗ್ ಚಾರ್ಜಸ್ ಕೊಟ್ಟು, ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಕಮಿಟಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಮಿಟಿಗಳಿಗೆ ನೇಮಕಮಾಡುವ ನೀತಿಯನ್ನು ಮಿಷರ್ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅಂಥ ಕಮಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಭವವಿರುವವರು ಇರಬೇಕು, ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರವೀಣರು ಇರಬೇಕು. ಎ.ಗಿ.ಲಾ.ಗಿ, ಈ ಕಮಿಟಿಮಾಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹೊರಗಡೆಯಲ್ಲಿಯೂ ವಿಶೇಷ ಅನುಭವವಳ್ಳ ಜನರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಇದ್ದಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು, ಅವರನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಅವರ ಅನುಭವವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡು, ದೇಶಕ್ಕೆ ಸುಖ ಸಂಪತ್ತು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಅಸೆಗೋಸ್ಕರ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಟಿ. ಎ., ಬ್ಯಾಟಿ ದಾರಿಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು, ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕೇ! ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷ, ಒಂದು ಶಿಥಾರನ್ನು. ಒಂದು ಗುಂಪು ಇದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಇದೆ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೆ ಯುವ ಜನೋತ್ಸವ ನಡೆದಾಗ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕುರುಬರ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ಸತ್ತದ್ದು ಹೊರ, ಅವನ ಸಾವಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜವಾಬ್ದಾರರಲ್ಲಿ ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಿದ್ದೂ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಹತ್ತಾಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಪರಿಹಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಯುವ ಜನೋತ್ಸವ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಹಾಲುಮಾರುವವನು ಒಬ್ಬ ಬಡವ, ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಗುಂಡಿಗೆ ತುತ್ತಾಗಿ ಸತ್ತಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಅವನಿಗೆ ಏನು ಕೊಟ್ಟರು ? ಒಬ್ಬ ಎಸ್ಯಾರ್ಡಿಗೆ 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಮೇರೆ, ಒಬ್ಬ ಬಡವ ಹಾಲುಮಾರುವವನಿಗೆ ಏನು ಕೊಡಬೇಕು ? ಆ ಹಾಲು ಮಾರುವವನಿಗೆ 2 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ತಾರತಮ್ಯ ಮಾಡುವಾಗ ಆ ಹಾಲು ಮಾರುವವನ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ, ಅವನ ಆದಾಯವೇ ಸತ್ತು, ಅವನಿಗೆನು ಆಸ್ತಿ ಇತ್ತು, ಅವನನ್ನು ನಂಬಿಕೊಂಡಿರುವವರು ಮುಂದೆ ಹೇಗೆ ಜೀವನ ನಡೆಸಬೇಕು. ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವೇಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ, ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ಕುರುಬರ ಹಾಸ್ಟಲಿನಲ್ಲಿ ಮೃತಪಟ್ಟ ಹುಡುಗನ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ 9 ಎಕರೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಖುಷ್ತಿ ಜಮೀನು, ಒಂದು ಚಿಲ್ಲರೆ ಎಕರೆ ತರಿ ಜಮೀನು, 2 ಎಕರೆ ಬಾಗಾಯಿತು ಜಮೀನು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಪರಿಹಾರ ಹಣ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಬೇಸಿನ್ ಏನು, ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಲ್ ಏನು ? ಇವರ ಪಕ್ಷದ ಸದಸ್ಯರ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೆಂಬಲಕ್ಕೋಸ್ಕರ, ನಣ್ಣ ಅಂಶಗಳೋಸ್ಕರ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಲ್ಲದೆ, ದೇಶದ ಹಣವನ್ನು ಫೋಲುವಾಡಿ, 10 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಆ ಹುಡುಗನ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸದಸ್ಯರಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ, ಮಂತ್ರಿಗಳಿರುವ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎಂದರೆ ಹೀಗಿಲ್ಲಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಕ್ಷದ ಖಾಹಿರ ಸದಸ್ಯರು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಒರಗಣಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ? ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ 4 ವರ್ಷವಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೆಲಸ ನೋಡಿದರೆ ಬಹಳ ವ್ಯಸನವಾಗು ತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡು ಇನ್‌ಸ್ಟೆನ್ಸ್ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಸ್ಸಿಮೆಂಟ್ ಮಾಡುವುದು, ಸ್ಕೂಟು ಮಾಡುವುದು, ರಿವೈಸ್ ಮಾಡುವುದು, ಎಸ್ಸಿಮೆಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದು, ಕಾಲಹರಣ ಮಾಡುವುದು, ತಮಗೆ ಎಲ್ಲ ಬೇಕೋ, ತಮ್ಮ ಬೆಂಬಲಗರಿಗೆ ಏನು ಬೇಕೋ ಆ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಯಾವ ಒಂದು ನೀತಿಯಿರುವ, ಕಟ್ಟು ಪಾಡು ಬಂದೂ ಇದೆ ಮಾಡಿಕೊಡ ವುದಲ್ಲ; ಇವರ ಪಕ್ಷದ ಜನರು, ಬೆಂಬಲಗರು ಅದರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಕೊಡುವುದು ; ನಮ್ಮ ಎರೋಧ ಪಕ್ಷದವರ ಕ್ಷೇತ್ರದವರಾದರೆ ಅವರ ಜನಗಳಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಕಟ್ಟ ಹೆಸರುಬರಲಿ, ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ಸಿಗೆ ಹೆಸರು ಬರಲಿ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ನಾಚಿಕೆಗೆಡು, ನರಿ ಕೂಗು ಗಿರಿಮುಟ್ಟುತ್ತೆ ? ನನ್ನ ತತ್ವದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವ ಶಾಲಿಗಳಾದ ಒಬ್ಬ

ಎಂ. ಎಲ್. ಸಿ. ಇಬ್ಬರು ಎಂ. ಎಲ್. ಎ. ಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ 48 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದವರು 15 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರುವ ಒಂದು ಕೆರೆಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ವರ್ಕ್ಸ್‌ನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದು ಚನ್ನ ಬಸಪ್ಪನವರು ಸ್ವಾಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್‌ಮಾಡಿ 100 ಎಕರೆ ಸಾಗುವಳಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗೆ ನೀರು ಹೋಗಿ ತನ್ನೂಲಕ 300-400 ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಫಸಲು ಬರುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಬುರ್ಡೋಜರ್, ಫ್ಲೆಂಗ್ ಮೆಷಿನ್, ಪಂಪ್ ಮುಂತಾದುವು ಇಲ್ಲವೆಂಬ ಸ್ಥಳೀಯರೊಳಗೆ, ಈ ಫೀಡರ್ ನಾರಾ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಂತ್ಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನನ್ನ ಪಕ್ಕದ ಕಾನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಯೆನ್ಸಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾದ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮೆಂಬರಿದ್ದಾರೆಂದು 23,600 ರೂಪಾಯಿ ನ್ಯೂಲು ಬೆಲ್ಟಿಂಗಿಗೆ ಅಂದಾಜುಮಾಡಿ ಬೆಲ್ಟಿಂಗ್ ಕಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡದೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಇರುವ ಕಡೆ, ಕೂಲಿಕೊಟ್ಟುಣ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಜನ ಇರುವ ಕಡೆ ನ್ಯೂಲ್ ಕಟ್ಟಿ ಅಂದರೆ ಕಂಟ್ರಿಬೂಷನ್ ಕೂಡಿ ಅಂತ ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರ ಎಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ಇರುವುದೋ ಅಲ್ಲೆಯವರೆಗೆ ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಿರಿಯರೂ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಚಾರ ಬಂದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಸಕ್ಕರೆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಸಕ್ಕರೆ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಇವರ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಮುಖಂಡರ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿ—ಈಗ ಅವರು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ—ಬಹಳ ವ್ಯಸನದಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ—ಯಾವ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತೊಗೆದು, ಅಲ್ಲಿ ದೆಪ್ಪುಟ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ಕ್ಯಾಂಪು ಹಾಕಿಸಿ, ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟ್ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಫೀಲ್ಡ್ ಕೂಡ ಕೂಡದೆ, ಗೂರಿಬಿದನೂರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕಾರ್ಖಾನೆ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾಗಲು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣಗಳಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸರ್ಕಾರ ಕಕ್ಷಿಮನೋಭಾವ ಹಿಡಿದಿದೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಂಚಾರ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ—ಅವರಲ್ಲಿ ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಾರದು, ಬಾಕಿಯವರು ಯಾವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿಯೂ ಆಫೀಸುಗಳ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಿವೃತ್ತರಾಗಿ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೊರಟು ಸಾಯಂಕಾಲ ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ನಮ್ಮ ಹೊಳರೈ ತಾಲ್ಲೂಕು ಆಫೀಸಿನೊಳಗೆ ಆರುತಿಂಗಳಾದರೂ ರಿಕಾರ್ಡುಗಳು ಗುಮಾಸ್ತರ ಪಿಜನ್ ಹೋಲ್ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳು T. A, D. A, ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಸಂಚಾರ ಹೋದಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಫೀಸುಗಳ ಕೆಲಸ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷೆಮಾಡಿ, ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸದಿದ್ದರೆ, ಅವರ ಸಂಚಾರದಿಂದ ಏನೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಇರಾಜೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಅವರವರ ಇರಾಜೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಏನು ಪೋಗಿಸ್ ಆಗಿದೆ, ಆಗಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಏಕೆ ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನೋಡಬೇಕು. ಸಂಚಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಆಗಲಿ, ಸರ್ಕಾರದ ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ಕೆಲಸಗಳು ಆಗದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳೇನೆಂದು ವಿಮರ್ಶಿಸುವ, ಜನರ ಕುಂದುಕೊರತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳತಕ್ಕಂಥ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಭೂಮಿ ಹಂಚುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಅವರು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಇದನ್ನು ಪಾರ್ಟಿ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿ, ನ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ಧರ್ಮ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಭೂಮಿ ಹಂಚುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಪ್ರೋಲಿಟೇಟ್ ಸಫರಸ್ ಎಂದು ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು. ಪ್ರೋಲಿಟೇಟ್ ಸಫರಸ್ ದಿನ ಹುಟ್ಟುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ : ಇದಕ್ಕೆ ಕೊನೆ ಮೊದಲು ಇಲ್ಲವೇ.

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ನುಮಾರು 4 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ಏನು ಮಹಾದೊಡ್ಡದು. ಯಾರಿಗೂ ಭೇದ ಭಾವ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—ಜಮೀನು ಕೊಟ್ಟ ಮೇರೆ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಅಂಥವರಿಗೆ ಏಕೆ ಕೊಡಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಕಡಿದಾಳ್ ಮಂಜಪ್ಪ.—ಒಬ್ಬ ಪೊಲೀಸರ್ ಸಫರ್‌ಗೆ 10 ಎಕರೆವರೆಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಂದೊಂದು ಸಾರಿಗೆ 5 ಎಕರೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಮಾರಾಟಮಾಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ಶಂಕರಪ್ಪ.—10 ಎಕರೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ಒಂದೇ ಸಾರಿ ಕೊಡಿ. ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದವರಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಏಕೆ ಕೊಡುತ್ತೀರಾ ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 1 P.M.

The House adjourned at Six of the Clock to meet again at One of the Clock on Thursday, the 23rd March 1961.